19-95 USD

Învățătura Zen a lui BODHIDHARMA

Traduceți! și cu o Introducere de Red Pine Bilingual Edition

Un călugăr budist indian din secolul al V-lea, Bo-dhidharma este creditat că a adus Zen în China. Deși tradiția care își urmărește strămoșii până la el nu a înflorit decât la aproape două sute de ani de la moartea sa, astăzi milioane de budiști zen și studenți de kung fu îl pretind ca tată spiritual.

În timp ce alții vedeau practica Zen ca o purificare a minții sau o etapă pe drumul spre iluminarea perfectă, Bodhidharma a echivalat Zen cu buddheitatea și credea că are un loc în viața de zi cu zi. În loc să le spună discipolilor să-și purifice mintea, el le-a îndreptat spre pereții de stâncă, spre mișcările tigrilor și ale macaranelor, către o trestie goală care plutea peste Yangtze.

Această ediție bilingvă, singurul volum al lucrării marelui profesor disponibil în prezent în limba engleză, prezintă patru dintre învățăturile sale în întregime. „Schițul practicii” descrie cele patru obiceiuri cuprinzătoare care duc la iluminare, „Predica fluxului de sânge” îi îndeamnă pe studenți să-l caute pe Buddha văzând propria lor natură, „Predica de trezire” susține detașarea ca esență a Căii , iar „Predica de descoperire” își susține premisa că cea mai esențială metodă pentru a ajunge la iluminare este să privești mintea. Textul original chineză, prezentat pe pagini care se confruntă, este preluat dintr-o ediție din woodblock din dinastia Ch'ing.

pinul roșu trăiește și lucrează în Taiwan. El este traducătorul The Collected Songs of Cold Mountain.

ISBN: 0-86547-398-6

Învățătura Zen a

Bodhidharma

Traduceți! și cu o Introducere de Red Pine

NORTH POINT PRESS

San Francisco 1989

Publicat inițial de Empty Bowl, Port Townsend, Washington.

Harta prin amabilitatea lui Ts'ai Hsun-hsiung; scris de Paul Hansen.

Ilustrația de copertă și frontispiciu sunt fragmente de Bodhidharma din Colecția Peilin a Muzeului Provincial Shensi din Sian, China.

Tipărit în Statele Unite ale Americii

BIBLIOTECA DATELOR DE CATALOGARE ÎN PUBLICAȚIE A CONGRESULUI
Bodhidharma, sec.

Învățătura Zen a lui Bodhidharma / tradus de Red Pine.

p. cm.

Traducerea predicilor alese de el în chineză.

ISBN 0-86547-398-6/iSBN 0-86547-399-4 (pbk.) ï. Budism Zen — Doctrine — Lucrări timpurii până în 1800. I. Titlu.

BQ9299.B623E5 1989

294,3'44—dc2o 89-9229

North Point Press 850 Talbot Avenue Berkeley, California 94706

pentru John Blofeld

CUPRINS

INTRODUCERE

Budismul a venit în China acum 2.000 de ani. Încă din anul 65 d.Hr., o comunitate de călugări budiști trăia sub patronajul regal în partea de nord a provinciei Kiangsu, nu departe de locul nașterii lui Confucius, iar primii călugări sosiseră probabil cu o sută de ani mai devreme. De atunci, zeci de mii de călugări indieni și din Asia Centrală au călătorit în China pe uscat și pe mare, dar dintre cei care au adus învățăturile lui Buddha în China, niciunul nu a avut un impact comparabil cu cel al lui Bodhidharma.

Necunoscut de cei câțiva discipoli din timpul vieții sale, Bodhidharma este „patriarhul a milioane de budiști Zen și studenți ai kung-fu”. El este, de asemenea, subiectul multor legende. Alături de zen și kung-fu, Bodhidharma a adus și ceai în China. Pentru a nu adormi în timp ce medita, și-a tăiat pleoapele, iar acolo unde au căzut, au crescut tufe de ceai. De atunci, ceaiul a devenit băutura nu numai a călugărilor, ci a tuturor celor din Orient. Credincioși acestei tradiții, artiștii înfățișează invariabil Bodhidharma cu ochi bombați, fără pleoape.

Așa cum se întâmplă adesea cu legendele, a devenit imposibil să se separe realitatea de ficțiune. Datele lui sunt incerte; de fapt, cunosc cel puțin un savant budist care se îndoiește că Bodhidharma a existat vreodată. Dar, cu riscul de a scrie despre un bărbat care nu a trăit niciodată, am schițat o probabilă biografie, bazată pe cele mai vechi înregistrări și pe câteva dintre propriile mele presupuneri, pentru a oferi un fundal pentru predicile care i-au fost atribuite.

Bodhidharma s-a născut în jurul anului 440 în Kanchi, capitala regatului indian de sud Paliava. El a fost un brahman prin naștere și al treilea fiu al regelui Simhavarman. Cand el a fost

tânăr, a fost convertit la budism, iar mai târziu a primit instruire în Dharma de la Prajnatara, pe care tatăl său îl invitase din străvechea inimă budistă a Magadha. De asemenea, Prajnatara i-a spus lui Bodhidharma să meargă în China. Întrucât ruta tradițională de uscat a fost blocată de huni și deoarece Paliava avea legături comerciale în toată Asia de Sud-Est, Bodhidharma a plecat cu vaporul din portul din apropiere Mahaballipuram. După ce a ocolit coasta Indiei și Peninsula Malaeză timp de trei ani, el a ajuns în sfârșit în sudul Chinei în jurul anului 475.

În acel moment, țara era împărțită în dinastiile Wei de Nord și Liu Sung. Această împărțire a Chinei într-o serie de dinastii de nord și de sud a început la începutul secolului al treilea și a continuat până când țara a fost reunită sub dinastia Sui la sfârșitul secolului al VI-lea. În această perioadă de diviziune și lupte, budismul indian s-a dezvoltat în budismul chinez, cei din nord cu minte mai militară punând accent pe meditație și magie, iar cei mai intelectuali din sud preferând discuțiile filozofice și înțelegerea intuitivă a principiilor.

Când Bodhidharma a sosit în China, în ultima parte a secolului al V-lea, erau aproximativ 2.000 de temple budiste și 36.000 de clerici în sud. În nord, un recensământ din 477 a numărat 6.500 de temple și

aproape 80.000 de clerici. La mai puțin de cincizeci de ani mai târziu, un alt recensământ efectuat în Nord a ridicat aceste cifre la 30.000 de temple și 2.000.000 de clerici, sau aproximativ 5% din populație. Acest lucru includea, fără îndoială, mulți oameni care încercau să evite impozitele și conscripția sau care căutau protecția Bisericii din alte motive, nereligioase, dar în mod clar budismul se răspândea printre oamenii de rând la nord de Yangtze. În sud, a rămas în mare parte limitată la elita educată până în secolul al VI-lea.

După sosirea sa în portul Nanhai, Bodhidharma a vizitat probabil centrele budiste din sud și a început să învețe chineză, dacă nu o făcuse deja în drumul său din India. Conform Transmiterii lămpii a lui Tao-yuan, terminată în 1002, Bodhidharma a ajuns în sud în 520 și a fost invitat în capitala Chienkang pentru o audiență cu împăratul Wu din dinastia Liang, succesorul lui Liu Sung. . În timpul acestei întâlniri, împăratul a întrebat despre meritul realizării lucrărilor religioase, iar Bodhidharma a răspuns cu doctrina vidului. Împăratul nu a înțeles și Bodhidharma a plecat. Totuși, cele mai vechi înregistrări nu menționează o astfel de întâlnire.

În orice caz, Bodhidharma a traversat Yangtze – după sfârșitul piciorului, pe o trestie goală – și s-a stabilit în nord. La început a rămas lângă capitala Pingcheng din Wei de Nord. În 494, când împăratul Hsiao-wen și-a mutat capitala la sud, la Loyang, pe malul nordic al râului Lo, majoritatea călugărilor care trăiau în zona Pingcheng s-au mutat și ei, iar Bodhidharma a fost probabil printre ei. Potrivit lui Tao-hsuan, Vieți ulterioare ale călugărilor exemplari, a cărui primă schiță a fost scrisă în 645, Bodhidharma a hirotonit un călugăr cu numele Sheng-fu. Când capitala a fost mutată la Loyang, Sheng-fu s-a mutat în sud. Deoarece hirotonirea necesită în mod normal o ucenicie de trei ani, Bodhidharma trebuie să fi fost deja în nord până în 490 și trebuie să fi fost în mod rezonabil cunoștințe de chineză până atunci.

Câțiva ani mai târziu, în 496, împăratul a ordonat construirea Templului Shaolin pe Muntele Sung, în provincia Honan, la sud-est de Loyang. Templul, care există încă (deși în mare parte ca atracție turistică), a fost construit pentru un alt maestru de meditație din India, nu pentru Bodhidharma. Dar în timp ce maeștrii zen au venit și au mers la templu în ultimii 1.500 de ani, Bodhidharma este singurul călugăr

unul dar un istoric budist se asociază cu Shaolin. Aici, pe vârful Shaoshih de vest al Muntelui Sung, se spune că Bodhidharma a petrecut nouă ani în meditație, cu fața la peretele de stâncă al unei peșteri la aproximativ o milă de templu. Mai târziu, Shaolin a devenit faimos pentru antrenarea călugărilor în kung-fu, iar Bodhidharma este onorat și ca fondatorul acestei arte. Provenit din India, fără îndoială, el și-a instruit discipolii în vreo formă de yoga, dar nicio înregistrare timpurie nu menționează că el preda vreun exercițiu sau artă marțială.

Până în anul 500, Loyang era unul dintre cele mai mari orașe din lume, cu o populație de peste jumătate de milion. Când împăratul Hsuan-wu a

murit în 516 și împărăteasa văduvă Ling și-a asumat controlul asupra guvernului, unul dintre primele ei acte a fost să ordone construcția templului Yung-ning. Construcția acestui templu și a pagodei sale de 400 de picioare înălțime a epuizat vistieria imperială. Conform unei înregistrări a templelor lui Loyang scrisă în 547 de Yang Hsuan-chih, clopoțeii de vânt aurii care atârnau de-a lungul streașinii templului puteau fi auzite timp de trei mile, iar turla pagodei templului putea fi văzută la peste treizeci de mile distanță. Relatarea lui Yang include comentariile unui călugăr din Occident pe nume Bodhidharma, care a numit-o cea mai impunătoare structură pe care a văzut-o vreodată. Deoarece templul nu a fost construit până în 516 și a fost distrus de incendiu în 534, Bodhidharma trebuie să fi fost în capitală în jurul anului 520. Înregistrările timpurii spun că a călătorit prin zona Loyang, mergând și venind cu anotimpurile. În capitală, totuși, el trebuie să fi stat la Templul Yung-ming. A nu fi confundat cu Templul Yung-ning, Yung-ming fusese construit cu câțiva ani mai devreme, la începutul secolului al VI-lea, de către împăratul Hsuan-wu ca sediu pentru călugării străini. Înainte de evacuarea în masă a orașului în timpul prăbușirii Wei-ului de Nord în 534, templul a găzduit peste 3.000 de călugări din țări atât de îndepărtate ca Siria.

xiii

În ciuda popularității bruște a budismului în China, Bodhidharma a găsit puțini discipoli. Pe lângă Sheng-fu, care s-a mutat în sud la scurt timp după hirotonire, numai alți discipoli menționați sunt Tao-yu și Hui-k'o, despre care se spune că ambii au studiat cu Bodhidharma timp de cinci până la șase ani. Ni s-a spus că Tao-yu a înțeles Calea, dar nu a învățat niciodată. Lui Hui-k'o i-a încredinţat Bodhidharma haina şi castronul descendenţei sale şi, conform lui Tao-hsuan, o copie a traducerii lui Gunabhadra a Lankavatara Sutra. În predicile traduse aici, totuși, Bodhidharma citează mai ales din sutrele Nirvana, Avatamsaka și Vimilakirti și nu folosește nici una din terminologia caracteristică Lankavatara. Poate că Hui-k'o, nu Bodhidharma, a fost cel care a considerat atât de bine această sutră.

În Transmiterea lămpii, Tao-yuan spune că la scurt timp după ce a transmis patriarhul descendenței sale lui Hui-k'o, Bodhidharma a murit în 528 în a cincea zi a lunii a zecea, otrăvit de un călugăr gelos. Biografia mult mai timpurie a lui Tao-hsuan despre Bodhidharma spune doar că el a murit pe malurile râului Lo și nu menționează data sau cauza morții. Potrivit lui Tao-yuan, rămășițele lui Bodhidharma au fost îngropate lângă Loyang, la Tinglin Tempie, pe Muntele Urechea Ursului. Tao-yuan adaugă că trei ani mai târziu, un oficial l-a întâlnit pe Bodhidharma mergând în munții Asiei Centrale. Purta un toiag de care atârna o singură sandală și le-a spus oficialilor că se întoarce în India. Rapoartele despre această întâlnire au stârnit curiozitatea altor călugări, care au acceptat în cele din urmă să deschidă mormântul lui Bodhidharma. Dar înăuntru tot ce au găsit era o singură sandală și, de atunci, Bodhidharma a fost înfățișată purtând un toiag de care atârnă sandala lipsă.

Odată cu asasinarea împăratului Hsiao-wu în 534, Wei de Nord s-a împărțit în dinastia Wei de Vest și de Est, iar Loyang a fost atacat. De când puternica familie Kao a Eastem Wei

a fost renumit pentru patronajul budismului, mulți dintre călugării care locuiesc în Loyang, inclusiv Hui-k'o, s-au mutat în capitala de est din Wei, Yeh. Acolo, Hui-k'o l-a întâlnit în cele din urmă pe T'an-lin. T'an-lin a lucrat mai întâi în Loyang și mai târziu în Yeh, scriind prefațe și comentarii la noile traduceri ale sutrelor budiste. După ce l-a întâlnit pe Hui-k'o, el a devenit interesat de abordarea lui Bodhidharma față de budism și a adăugat o scurtă prefață la Schița practicii. În această prefață, el spune că Bodhidharma a venit din sudul Indiei și că, după sosirea sa în China, a găsit doar doi discipoli demni, Hui-k'o și Tao-yu. El mai spune că Bodhidharma a predat meditația pe perete și cele patru practici descrise în Schiță.

Dacă acest lucru este tot ce știm despre Bodhidharma, atunci de ce este el cel mai faimos dintre milioanele de călugări care au studiat și predat Dharma în China? Motivul este că doar el este creditat cu aducerea zen în China. Desigur, zen, ca meditație, a fost predat și practicat timp de câteva sute de ani înainte de sosirea Bodhidharma. Și multe din ceea ce avea de spus cu privire la doctrină fusese spus înainte – de Tao-sheng, de exemplu, cu o sută de ani mai devreme. Dar abordarea lui Bodhidharma față de zen a fost unică. După cum spune el în aceste predici, „A-ți vedea natura este zen. . . . A nu te gândi la nimic este zen. . . . Tot ceea ce faci este zen.” În timp ce alții au văzut zen ca purificare a minții sau ca o etapă pe drumul către buddha-hood, Bodhidharma echivalează zen cu buddhahood - și buddha-hood cu mintea, mintea de zi cu zi. În loc să le spună discipolilor să-și purifice mintea, el le-a îndreptat spre pereții de stâncă, spre mișcările tigrilor și ale macaranelor, către o trestie goală care plutea peste Yangtze, către o singură sandală. Zenul lui Bodhidharma a fost Mahayana Zen, nu Hinayana Zen – sabia înțelepciunii, nu perna de meditație. Ca și alți maeștri, el și-a instruit, fără îndoială, discipolii în disciplina budistă, meditație și doctrină, dar a folosit sabia

că Prajnatara îi dăduse să le elibereze mințile de reguli, transe și scripturi. O astfel de sabie, totuși, este greu de apucat și greu de folosit. Nu e de mirare că singurul său succesor, Hui-k'o, a fost un bărbat cu o singură mână.

Dar o astfel de înțelegere radicală a zen nu a avut originea cu Bodhidharma sau cu Prajnatara. Se spune că într-o zi Brahma, stăpânul creației, i-a oferit lui Buddha o floare și i-a cerut să predice Dharma. Când Buddha a ridicat floarea, publicul său a fost nedumerit, cu excepția lui Kashyapa, care a zâmbit. Așa a început zen. Și așa s-a transmis: cu o floare, cu un perete de stâncă, cu un strigăt. Această abordare, odată ce a fost făcută cunoscută de Bodhidharma și de succesorii săi, a revoluționat înțelegerea și practica budismului în China.

O astfel de abordare nu se întâlnește prea bine în cărți. Dar în Vieți ulterioare ale călugărilor exemplari, Tao-hsuan spune că învățăturile lui Bodhi-dharma au fost scrise. Majoritatea oamenilor de știință au fost de acord că Schița practicii este o astfel de înregistrare, dar

părerile sunt împărțite cu privire la celelalte trei predici traduse aici. Toate cele trei au fost mult timp atribuite lui Bodhidharma, dar în ultimii ani un număr de savanți au sugerat că aceste predici sunt opera discipolilor de mai târziu. Yanagida, de exemplu, atribuie predica Bloodstream unui membru al Școlii Zen Oxhead, care a înflorit în secolele al VII-lea și al VIII-lea, și crede că Predica de trezire a fost o lucrare din secolul al VIII-lea a Școlii Zen Nordului și a Break. -prin Predica a fost de Shen-hsiu, patriarhul din secolul al VII-lea al Școlii Zen de Nord.

Din păcate, lipsesc dovezi care să dovedească sau să infirme în mod concludent atribuția tradițională. Până în secolul actual, cele mai vechi copii cunoscute ale acestor predici au fost versiuni din secolul al XIV-lea ale dinastiei T'ang (618-907) originais din colecția de

Kanazawa Bunko din Japonia. Dar odată cu descoperirea a mii de manuscrise budiste din dinastia T'ang la începutul acestui secol în Peșterile Tunhuang din China, acum avem copii din secolele al șaptelea și al optulea. În mod clar, aceste predici au fost compilate la o dată foarte timpurie de către călugări care și-au urmărit strămoșii până la Bodhidharma. Dacă nu era Hui-k'o sau unul dintre discipolii săi, poate că T'an-lin le-a notat. În orice caz, în lipsa unor dovezi convingătoare în sens contrar, nu văd niciun motiv pentru care ele să nu fie acceptate ca predici ale omului căruia i-au fost atribuite de mai bine de 1.200 de ani.

Discipolii lui Bodhidharma au fost puțini, iar tradiția zen care a urmărit descendența ei până la el nu și-a început înflorirea deplină decât la aproape două sute de ani după moartea sa. Având în vedere spontaneitatea și detașarea promovate de abordarea zen a lui Bodhidharma, este ușor de înțeles de ce aceste predici au fost în cele din urmă neglijate în favoarea celor de către maeștrii zen nativi chinezi. Prin comparație, predicile lui Bodhidharma par oarecum străine și goale. Le-am găsit doar întâmplător, într-o ediție a Esențialelor despre transmiterea minții a lui Huang-po. Asta a fost acum doisprezece ani. De atunci, m-am îndrăgostit destul de mult de zen-ul lor simplu și de multe ori m-am întrebat de ce nu sunt mai populari. Dar populare sau nu, iată-le din nou. Înainte ca acestea să se estompeze din nou în praful unei cripte sau biblioteci, citiți-le o dată sau de două ori și căutați singurul lucru pe care Bodhidharma l-a adus în China: căutați amprenta minții.

Pin Roșu

Lacul Bamboo, Taiwan

Big Cold, Anul Tigrului

Învățătura Zen a

Bodhidharma

Schiță de practică

Orice drum duce la Cale* dar practic sunt doar două: rațiune și practică. A intra prin rațiune înseamnă a realiza esența prin instruire și a crede că toate ființele vii împărtășesc aceeași natură adevărată, care nu este evidentă deoarece este învăluită de senzație și amăgire. Cei care se întorc de la amăgire la realitate, care meditează la ziduri2, absența sinelui și a celuilalt, unitatea muritorilor și înțelepților și care rămân nemișcați chiar și de scripturi sunt în acord complet și nespus cu rațiunea. Fără să se miște, fără efort, intră, spunem noi, prin rațiune. ·

A intra prin practică se referă la patru practici atotcuprinzătoare:3 suferirea nedreptății, adaptarea la condiții, a nu căuta nimic și practicarea Dharmei.

În primul rând, suferind nedreptate. Atunci când cei care caută Calea se confruntă cu adversitate, ar trebui să se gândească în sinea lor: „În nenumăratele epoci trecute, am trecut de la esențial la banal și am rătăcit prin toate felurile de existență, adesea furios fără motiv și vinovat de nenumărate încălcări. . Acum, deși nu greșesc, sunt pedepsit de trecutul meu. Nici zeii, nici oamenii nu pot

3

prevăd când o faptă rea își va aduce roadele. O accept cu inima deschisă și fără să mă plâng de nedreptate.” Sutrele spun: „Când te confrunți cu adversitate, nu te supăra, pentru că are sens”. Cu o astfel de înțelegere ești în armonie cu rațiunea. Și suferind nedreptate intri pe Cale.

În al doilea rând, adaptarea la condiții. Ca mortais, suntem guvernați de condiții, nu de noi înșine. Toate suferința și bucuria pe care le trăim depind de condiții. Dacă ar trebui să fim binecuvântați de o recompensă grozavă, cum ar fi faima sau averea, aceasta este rodul unei semințe plantate de noi în trecut. Când condițiile se schimbă, se termină. De ce să te bucuri de existența sa? Dar, în timp ce succesul și eșecul depind de condiții, mintea nici nu crește, nici nu scade. Cei care rămân nemișcați de vântul bucuriei urmează în tăcere Calea.

În al treilea rând, să nu caut nimic. Oamenii acestei lumi sunt înșelați. Întotdeauna tânjesc după ceva – mereu, într-un cuvânt, caută. Dar înțelepții se trezesc. Ei aleg rațiunea în locul obiceiului. Își fixează mintea la sublim și își lasă corpurile să se schimbe odată cu anotimpurile. Toate fenomenele sunt goale. Nu conțin nimic demn de dorit. Calamitatea se alternează pentru totdeauna cu Prosperitatea.4 A locui în cele trei tărâmuri5 înseamnă a locui într-o casă înflăcărată. Să ai un corp înseamnă să suferi. Știe cineva cu un corp pacea? Cei care înțeleg acest lucru se detașează de tot ce există și încetează să mai imagineze sau să caute ceva. Sutrele spun: „A căuta înseamnă a suferi.

5

MÍÊ ÍÍжS 1Э «'
жI иV /г> –р » Ж'

Ί=3flvïï ■ÍS /£ ®
№ fl Λ íJ ^!
±Æ §Ш í|Я
A rp Tjfej*% to
"i "2^ ,fi Í?>
LJ zBbS.'z/je.
y&l° >L? S¡íÍ I'
ft zh4yzh#h «1 - Ж λï Ã
„flÍΛ 1
3É<■■§Jl'iË í § a
a //LL>F i£ «
gJ& important J|£ g
1fì 2Д·/^ Л >нЧÍI #
Λ ka ђ/ j4P PKZh·
Nr. F W Ί» Ís !< i
1— în da >ь»Í)fârï£ iWft
ъ> <мілпі Z.
până la Ш7 3ζШв ΉΗΉ 41
1 1ta>>»»P iiu.

Atunci să nu cauți nimic este fericire.” Când nu cauți nimic, ești pe Cale.

În al patrulea rând, practicarea Dharmei.6 Dharma este adevărul că toate naturile sunt pure. Prin acest adevăr, toate aparențele sunt goale. Defilarea și atașamentul, subiectul și obiectul nu există. Sutrele spun: „Dharma nu include nicio ființă pentru că este liberă de impuritatea ființei, iar Dharma nu include niciun sine pentru că este liberă de impuritatea sinelui”. Cei suficient de înțelepți încât să creadă și să înțeleagă acest adevăr sunt obligați să practice în conformitate cu Dharma. Și din moment ce ceea ce este real nu include nimic demn de respins, ei își dau trupul, ființele și proprietățile în caritate, fără regret, fără vanitatea dăruitorului, darului sau primitorului și fără părtinire sau atașament. Și pentru a elimina impuritățile îi învață pe alții, dar Fără să se atașeze de formă. Astfel, prin propria lor practică, ei sunt capabili să-i ajute pe alții și să glorifice Calea Iluminării. Și ca și în cazul carității, ei practică și celelalte virtuți. Dar în timp ce practică cele șase virtuți7 pentru a elimina amăgirea, ei nu practică nimic. Aceasta este ceea ce se înțelege prin practicarea Dharmei.

7

Predica fluxului de sânge

Tot ceea ce apare în cele trei tărâmuri provine din minte.8 Buddha Henee9 din trecut și viitor învață minte la minte fără a se deranja de definiții.10

Dar dacă nu o definesc, ce înseamnă ei prin minte?

Tu intrebi. Asta e mintea ta. Raspund. Asta e mintea mea. Dacă n-aș avea minte, cum aș putea răspunde? Dacă nu ai avea minte, cum ai putea întreba? Ceea ce întreabă este mintea ta. Prin nesfârșite kalpas11 fără început, orice ai face, oriunde te-ai afla, aceasta este mintea ta adevărată, acesta este adevăratul tău buddha. Această minte este

Buddha12 spune același lucru. Dincolo de această minte, nu vei găsi niciodată un alt Buddha. Să cauți iluminarea13 sau nirvana14 dincolo de această minte este imposibil. Realitatea propriei naturi de sine15, absența cauzei și efectului, este ceea ce se înțelege prin minte. Mintea ta este nirvana. Ai putea crede că poți găsi un Buddha sau o iluminare undeva dincolo de minte, dar un astfel de loc nu există.

A încerca să găsești un Buddha sau o iluminare este ca și cum ai încerca să apuci spațiu. Spațiul are un nume, dar nu are formă. Nu e ceva de tine

poate ridica sau pune jos. Și cu siguranță nu o poți apuca. Dincolo de această minte, nu vei vedea niciodată un Buddha. Buddha este un produs al minții tale. De ce să cauți un Buddha dincolo de această minte?

Buddha din trecut și din viitor vorbesc doar despre această minte. Mintea este buddha, iar buddha este mintea. Dincolo de minte nu există buddha, iar dincolo de buddha nu există minte. Dacă crezi că există un Buddha dincolo de minte, unde este el? Nu există nici un Buddha dincolo de minte, așa că de ce o viziune una? Nu-ți poți cunoaște mintea adevărată atâta timp cât te înșeli pe tine însuți. Atâta timp cât ești fermecat de o formă fără viață, nu ești liber. Dacă nu mă crezi, să te înșeli nu te va ajuta. Nu este vina lui Buddha. Oamenii, însă, sunt înșelați. Ei nu știu că propria lor minte este Buddha. Altfel nu ar căuta un Buddha în afara minții. /

Buddha nu-i salvează pe buddha. Dacă îți folosești mintea pentru a căuta un Buddha, nu-l vei vedea pe Buddha. Atâta timp cât cauți un Buddha în altă parte, nu vei vedea niciodată că propria ta minte este Buddha. Nu folosi un Buddha pentru a te închina unui Buddha. Și nu folosiți mintea pentru a invoca un buddha.16 Buddhas nu recită sutre.17 Buddhas nu țin precepte.18 Și buddhas nu încalcă precepte. Buddha nu păstrează și nu sparge nimic. Buddha nu fac bine sau rău.

Pentru a găsi un Buddha, trebuie să-ți vezi natura.19 Oricine își vede natura este un Buddha. Dacă nu vă vedeți natura, invocarea pe buddha, recitarea sutrelor, oferirea de ofrande și respectarea preceptelor sunt toate inutile. Invocarea lui Buddha are ca rezultat o karmă bună, recitarea sutrelor are ca rezultat o memorie bună; păstrarea preceptelor are ca rezultat a

ìfe ț& m-ië № ja MOI fe^in^c- M^^sîSS ^ioьжм^ж^e I a^ЖНГШ^.

4a-,rrt rrt ш ^Д>iш>IШ> 4;^ФI Й> й ш-ЙД£5>

.e-mjăgfeX №^>Жi$&^Ж^a£й8^ЖIOШ

I 14 11IЖ ÿtëi

'   4Ш^ЖЙЖ>IB

jSffH 4líO-Sfól fr^^.^^i№U^i.4a4liTiim-á№

!3ДI5ЙBзi,

renaștere bună și aducerea de ofrande are ca rezultat binecuvântări viitoare – dar nu Buddha.

Dacă nu înțelegi singur, va trebui să găsești un profesor care să ajungă la fundul vieții și al morții.20 Dar dacă nu își vede natura, o astfel de persoană nu este un profesor. Chiar dacă poate recita Canonul de douăsprezece ori,21 nu poate scăpa de Roata Nașterii și Morții.22 El suferă în cele trei tărâmuri fără speranță de eliberare.

Cu mult timp în urmă, călugărul Good Star23 a putut să recite întregul Canon. Dar nu a scăpat de Roată, pentru că nu și-a văzut firea. Dacă acesta a fost cazul cu Good Star, atunci oamenii din zilele noastre care recită câteva sutre sau shastra24 și cred că este Dharma sunt proști. Dacă nu îți vezi mintea, recitarea atât de multă proză este inutilă.

Pentru a găsi un Buddha, tot ce trebuie să faci este să-ți vezi natura. Natura ta este bjuddha. Iar buddha este persoana care este liberă: fără planuri, fără griji. Dacă nu-ți vezi natura și fugi toată ziua în căutarea altundeva, nu vei găsi niciodată un Buddha. Adevărul este că nu există nimic de găsit. Dar pentru a ajunge la o astfel de înțelegere ai nevoie de un profesor și trebuie să te chinui să te faci să înțelegi. Viața și moartea sunt importante. Nu le suferi degeaba. Nu are niciun avantaj să te înșeli pe tine însuți. Chiar dacă ai munți de bijuterii și atât de mulți slujitori câte grăunte de nisip sunt de-a lungul Gangelui, le vezi când îți deschid ochii. Dar

ce zici cand iti inchid ochii? Ar trebui să realizezi atunci că tot ceea ce vezi este ca un vis sau o iluzie.

Dacă nu găsești un profesor în curând, vei trăi această viață în zadar. Este adevărat, ai natura de Buddha. Dar fără ajutorul unui profesor nu vei ști niciodată. Doar o persoană dintr-un milion devine iluminată fără ajutorul unui profesor.

Dacă, totuși, prin conjuncția condițiilor, cineva înțelege ce a vrut să spună Buddha, acea persoană nu are nevoie de un profesor. O astfel de persoană are o conștiință naturală superioară oricărui lucru predat. Dar dacă nu ești atât de binecuvântat, studiază din greu și, cu ajutorul instrucțiunilor, vei înțelege.

Oamenii care nu înțeleg și cred că pot face acest lucru fără studiu nu sunt diferiți de acele suflete amăgite care nu pot deosebi albul de negru.25 Proclamând în mod fals Buddhadharma, astfel de persoane de fapt blasfemează Buddha și subminează Dharma. Ei predică de parcă ar aduce ploaia. Dar a lor este predicarea diavolilor26, nu a lui buddha. Învățătorul lor este Regele Diavolilor, iar discipolii lor sunt slujitorii Diavolului. Oamenii amăgiți care urmează astfel de instrucțiuni, fără să vrea, se scufundă mai adânc în Marea Nașterii și Morții.

Dacă nu văd natura lor, cum pot oamenii să se califice buda? Sunt mincinoși care îi înșală pe alții să intre în tărâmul diavolilor. Dacă

nu văd natura lor, predicarea Canonului în douăsprezece ori nu este altceva decât predicarea diavolilor. Suportul lor este față de Mara, nu față de Buddha. Nu se poate distinge! alb din negru, cum pot scăpa de naștere și moarte?

Cine își vede natura este un buddha; cine nu o face este un muritor. Dar dacă îți poți găsi natura de Buddha în afară de a ta

IJ

«0s Л>#t 5rh- E3я Λ1№ ■ iíSвГИ : v.:9l·; W#
a> >·»»?F l/^C?±? «Ș ■É
— z zh8l il: '» ■pj
/Юfi4$ж цЯИЍ#
iЙH1mzhzhtț:
#ED«7Эя 1^tt «
AÆ•l? $y la F^
4Ï<Й i g< Λ ;ffi
A/4^ 4Ml 0 lÉ 'Й
4±<tf?4± яîrazhÀi -
HtYarSț^f ■sЖ%Ж ' iii
4$3È, -—*4»Ntíi£ y-® .ra /»|V
яÆ3/П> •L·0 $ ■Я и
$itï?"! —zhWЯ0 I^n : tt
ÊPïS^Ilzh4Íts RR Ж '»ii
%wЙ мяzJ>Ж -я> ■el
— pt%'"»Jzh mii ®ț -
ЙЙ& -й,^|··^BipJïiltttt
4# >nяP Í#il Pj4
«■i§■№¡% -g^jjç14#Йtti

natura muritoare, unde este? Natura noastră muritoare este natura noastră de Buddha. Dincolo de această natură, nu există Buddha. Buddha este natura noastră. Nu există Buddha în afară de această natură. Și nu există natură în afară de Buddha.

Dar să presupunem că nu văd natura, nu pot ajunge încă la iluminare invocând buddha, recitând sutre, făcând ofrande, respectând precepte, practicând devotații sau făcând lucrări bune.

Nu, nu poți.

De ce nu

Dacă obții ceva, este condițional, este karmic. Are ca rezultat răzbunare. Se rotește Roata. Și atâta timp cât ești supus nașterii și morții, nu vei atinge niciodată iluminarea. Pentru a obține iluminarea, trebuie să-ți vezi natura. Dacă nu-ți vezi natura, toate aceste discuții despre cauză și efect sunt o prostie. Buddha nu practică prostii. Un buddha este liber de karma27, lipsit de cauză și efect. A spune că obține orice înseamnă a defăima un Buddha. Ce ar putea el să obțină? Chiar și concentrarea pe o minte, o putere, o înțelegere sau o vedere este imposibil pentru un buddha. Un buddha nu este unilateral. Natura minții lui este practic goală, nici pură, nici impură. El este liber de practică și realizare. El este liber de cauză și efect.

Un buddha nu respectă preceptele. Un Buddha nu face bine sau rău. Un buddha nu este energic sau leneș. Un buddha este cineva care nu face nimic, cineva care nici măcar nu își poate concentra mintea asupra unui buddha. Un buddha nu este un buddha. Nu te gândi la buddha. Dacă

*7

nu vezi despre ce vorbesc, nu-ți vei cunoaște niciodată propria minte.

Oamenii care nu își văd natura și își imaginează că pot practica necugetarea tot timpul sunt mincinoși și proști. Ele cad în spațiu nesfârșit. Sunt ca niște bețivi. Ei nu pot deosebi binele de rău. Dacă intenționați să cultivați o astfel de practică, trebuie să vă vedeți natura înainte de a putea pune capăt gândirii raționale. Este imposibil să obții iluminarea fără să-ți vezi natura.

Stili alții comit tot felul de fapte rele, susținând că karma nu există. Ei susțin în mod eronat că, deoarece totul este gol, săvârșirea răului nu este greșit. Astfel de persoane cad într-un iad de întuneric nesfârșit, fără speranță de eliberare. Cei care sunt înțelepți nu au o astfel de concepție.

Dar dacă fiecare mișcare sau stare, oricând apare, este mintea, de ce nu vedem această minte când corpul unei persoane moare?

Mintea este mereu prezentă. Doar că nu vezi.

Dar dacă mintea este prezentă, de ce nu o văd?

Ai visat vreodată?

Desigur.

Când visezi, tu ești?

Da, dacă sunt eu.

19

Și ceea ce faci și spui este diferit de tine?

Nu, nu este.

Dar dacă nu este, atunci acest corp este corpul tău adevărat. Și acest corp adevărat este mintea ta. Și această minte, prin kalpa nesfârșite fără început, nu a variat niciodată. Nu a trăit sau a murit niciodată, nu a apărut sau a dispărut, a crescut sau a scăzut. Nu este pur sau impur, bine sau rău, trecut sau viitor. Nu este adevărat sau fals. Nu este bărbat sau iemale. Nu apare ca un călugăr sau un laic, un eider sau un novice, un înțelept sau un prost, un buddha sau un muritor. Se străduiește să nu realizeze și nu suferă karma. Nu are forță sau formă. Este ca spațiul. Nu o poți poseda și nici nu o poți pierde. Mișcările sale nu pot fi blocate de munți, nituri sau pereți de stâncă. Puterile sale de neoprit pătrund în Muntele celor Cinci Skandhas28 și traversează râul Samsafa.29 Nicio karmă nu poate înfrâna acest corp real. Dar această minte este subtilă și greu de văzut. Nu este același

lucru cu mintea senzuală. Toată lumea vrea să vadă această minte, iar cei care își mișcă mâinile și picioarele prin lumina ei sunt la fel de mulți ca grăunțele de nisip de-a lungul Gangelui, dar când îi întrebi, nu-și pot explica. Sunt ca niște păpuși. Este a lor de folosit. De ce nu o văd?

Buddha a spus că oamenii sunt înșelați. Acesta este motivul pentru care atunci când ei

21

I Ч^fiDOSH^^ЙЙ^pi^EIII^ k țg& g yK % k sh? < m k <zh<& s ^gs^ și <^sh^^<^B^iNU<XK^Ь'^8!Di№

K?<WK®i«i același K i?®1?:Ц1ЎM®Ч=:Ч1

1Zh9Sh

¿S'a>Ж gmi' j'-ș adizh-KЦ® ШЖ^^пййЖзИК

acționează cad în Râul Renașterii Nesfârșite. Iar când încearcă să iasă, doar se scufundă mai adânc. Și totul pentru că nu își văd natura. Dacă oamenii nu ar fi înșelați, de ce ar întreba despre ceva chiar în fața lor? Nici unul dintre ei nu înțelege mișcarea propriilor mâini și picioare. Buddha nu s-a înșelat. Oamenii amăgiți nu știu cine sunt. Ceva atât de greu de înțeles este cunoscut de un buddha și de nimeni altcineva. Numai cei înțelepți cunosc această minte, această minte numită dharma-natura, această minte numită eliberare. Nici viața și nici moartea nu pot reține această minte. Nimic nu poate. Se mai numește și Tathagata de neoprit,30 Incomprehensibilul, Sinele Sacru, Immortai, Marele Înțelept. Numele sale variază, dar nu și esența sa. Buddha variază de asemenea, dar nimeni nu își părăsește propria minte.

Capacitatea minții este nelimitată, iar manifestările ei sunt inepuizabile. A vedea formele cu ochii, a auzi sunete cu urechile, a mirosi mirosurile cu nasul, a gusta arome cu limba, fiecare mișcare sau stare este toată mintea ta. În fiecare moment, acolo unde limbajul nu poate merge, asta e mintea ta.

Sutrele spun: „Formele unui tathagata sunt nesfârșite. La fel și conștientizarea lui.” Varietatea nesfârșită a formelor se datorează minții. Capacitatea sa de a distinge lucrurile, indiferent de mișcarea sau starea lor

23

conștientizarea minții. Dar mintea nu are formă și conștientizarea ei nu are limită. Henee se spune: „Formele unui tathagata sunt nesfârșite. La fel și conștientizarea lui.”

Un corp material din cele patru elemente31 este probleme. Un corp material este supus nașterii și morții. Dar corpul real există fără să existe, deoarece corpul real al unui tathagata nu se schimbă niciodată. Sutrele spun: „Oamenii ar trebui să realizeze că natura-buddha este

ceva ce au avut întotdeauna”. Kashyapa32 și-a dat seama doar de propria sa natură.

Natura noastră este mintea. Iar mintea este natura noastră. Această natură este aceeași cu mintea tuturor buddha. Buddha din trecut și viitor nu transmit decât această minte. Dincolo de această minte, nu există niciun Buddha nicăieri. Dar oamenii amăgiți nu realizează că propria lor minte este Buddha. Ei continuă să caute afară. Ei nu încetează niciodată să invoce buddha sau să se închine pe buddha și să se întrebe Unde este buddha? Nu vă lăsați în astfel de iluzii. Doar cunoaște-ți mintea. Dincolo de mintea ta, nu există alt Buddha. Sutrele spun: „Tot ceea ce are formă este o iluzie”. Ei mai spun: „Oriunde ai fi, există un Buddha”. Mintea ta este Buddha. Nu folosi un Buddha pentru a te închina unui Buddha.

Chiar dacă un buddha sau un bodhisattva33 ar trebui să apară brusc în fața ta, nu este nevoie de reverență. Această minte a noastră este goală și nu conține o astfel de formă. Cei care se țin de aparențe sunt diavoli. Ei cad de pe Cale. De ce să te închini iluziilor născute din minte? Cei care se închină nu știu, iar cei care

25

știi să nu te închini. Închinându-te, corne sub speli de diavoli. Subliniez acest lucru pentru că mă tem că nu știți. Natura de bază a unui Buddha nu are o astfel de formă. Rețineți acest lucru, chiar dacă ar trebui să apară ceva neobișnuit. Nu-l îmbrățișați și nu vă temeți de el și nu vă îndoiți că mintea voastră este în esență pură. Unde ar putea fi loc pentru o astfel de formă? De asemenea, la apariția spiritelor, a demonilor sau a ființelor divine34, nu concepe nici respect, nici frică. Mintea ta este practic goală. Toate aparițiile sunt iluzii. Nu te ține de aparențe.

Dacă vă imaginați un buddha, o dharmă sau un bodhisattva35 și concepeți respect pentru ele, vă relevăți pe tărâmul mortais. Dacă cauți înțelegere directă, nu te ține de nicio aparență și vei reuși. Alt sfat nu am. Sutrele spun: „Toate aparențele sunt iluzii”. Ei nu au o existență fixă, nici o formă constantă. Sunt impermanenți. Nu te agăța de aparențe și vei fi de acord cu Buddha. Sutrele spun: „Ceea ce este liber de orice formă este Buddha”.

Dar de ce nu ar trebui să ne închinăm buddha și bodhisattva? Diavolii și demonii posedă puterea de manifestare. ei

2-7

poate crea aspectul de bodhisattva sub tot felul de forme. Dar sunt false. Niciunul dintre ei nu este buddha. Buddha este propria ta minte. Nu vă direcționați greșit închinarea.

Buddha este sanscrită pentru ceea ce cali ausare, miraculos ausare. Răspunzând, percepând, arcuindu-ți sprâncenele, clipind din ochi, mișcându-ți mâinile și picioarele, totul este natura ta miraculos conștientă. Și această natură este mintea. Și mintea este Buddha. Iar buddha este calea. Iar calea este zen.36 Dar cuvântul zen este unul

care rămâne un puzzle atât pentru mortais, cât și pentru înțelepți. A-ți vedea natura este zen. Dacă nu îți vezi natura, nu este zen.

Chiar dacă poți explica mii de sutre și șastre[37], dacă nu vezi propria ta natură, a ta este învățătura unui mortai, nu a unui buddha. Calea adevărată este sublimă. Nu poate fi exprimat în limbaj. La ce folosesc scripturile? Dar cineva care își vede propria natură găsește Calea, chiar dacă nu poate citi un cuvânt. Cineva care își vede natura este un buddha. Și din moment ce corpul unui buddha este în mod intrinsec pur și nepătat, și tot ceea ce spune el este o expresie a minții sale, fiind practic gol, un buddha nu poate fi găsit în cuvinte sau oriunde în Canonul de douăsprezece ori.

Calea este practic perfectă. Nu necesită perfecționare. Calea nu are formă sau sunet. Este subtil și greu de perceput. E ca atunci când bei apă: știi cât de cald sau de rece e, dar nu poți spune altora. Despre ceea ce numai un tathagata știe, oamenii și zeii rămân inconștienți. Conștientizarea mortais eșuează scurt. Atâta timp

întrucât sunt atașați de aparențe, nu știu că mintea lor este goală. Și prin agățarea greșită de aspectul lucrurilor, ei pierd Calea.

Dacă știi că totul vine din minte, nu te atașa. Odată atașat, nu ești conștient. Dar odată ce îți vezi propria natură, întregul Canon devine atât de multă proză. Miile sale de sutre și șastre înseamnă doar o minte limpede. Înțelegerea corurilor în mijlocul propoziției. La ce sunt bune doctrinele?

Adevărul suprem este dincolo de cuvinte. Doctrinele sunt cuvinte. Ei nu sunt Calea. Calea este fără cuvinte. Cuvintele sunt iluzii. Nu diferă cu nimic de lucrurile care apar în visele tale noaptea, fie ele palate sau carnagii, parcuri împădurite sau pavilioane pe malul lacului. Nu concepe nicio încântare pentru astfel de lucruri. Ele sunt toate rădăcinile renașterii. Ține cont de asta când te apropii de moarte. Nu te agăța de aparențe și vei sparge toate barierele. O clipă de ezitare și vei fi sub speli de diavoli. Trupul tău adevărat este pur și impermeabil. Dar din cauza iluziilor nu ești conștient de asta. Și din această cauză suferiți karma în zadar. Oriunde găsești plăcere, găsești robie. Dar odată ce te trezești la corpul și mintea ta originale,[38] nu mai ești legat de atașamente.

Oricine renunță la transcendent pentru lumesc, în oricare dintre nenumăratele sale forme, este muritor. Un buddha este cineva care găsește libertatea în noroc și în rău. Așa este puterea lui încât

karma nu-l poate ține. Indiferent ce fel de karmă, un buddha o transformă. Raiul și iadul[39] nu sunt nimic pentru el. Dar conștientizarea unui mortai este slabă în comparație cu cea a unui buddha, care pătrunde totul, în interior și în exterior.

Dacă nu ești sigur, nu acționa. Odată ce ați acționat, rătăciți prin naștere și moarte și regretați că nu aveți niciun refugiu. Sărăcia și

dificultățile sunt create de gândirea falsă. Pentru a înțelege această minte, trebuie să acționezi fără să acționezi. Abia atunci vei vedea lucrurile din perspectiva unui tathagata.

Dar atunci când porniți pentru prima dată pe Cale, conștientizarea voastră nu va fi concentrată. Este posibil să vedeți tot felul de scene strânge, de vis. Dar nu ar trebui să te îndoiești că toate astfel de scene vin din propria ta minte și nicăieri altundeva.

Dacă, ca într-un vis, vezi o lumină mai strălucitoare decât soarele, atașamentele tale rămase se vor sfârși brusc și natura realității va fi dezvăluită. O astfel de apariție servește drept bază pentru iluminare. Dar asta e ceva doar tu stii. Nu le poți explica altora.

Sau dacă, în timp ce mergi, stai în picioare, stai sau stai întins într-o pădure liniștită, vezi o lumină, indiferent că este brighi sau slab, nu le spune altora și nu te concentra asupra ei. Este lumina propriei tale naturi.

Sau dacă, în timp ce mergi, stai în picioare, stai sau stai întins în liniștea și întunericul nopții, totul pare ca în lumina zilei, nu te speria. Este propria ta minte pe cale să se dezvăluie.

Sau dacă, în timp ce visezi noaptea, vezi luna și stelele în toată claritatea lor, înseamnă că funcționarea minții tale este pe cale să se termine. Dar nu le spune altora. Și dacă visele tale nu sunt clare,

de parcă ai merge în întuneric, pentru că mintea ta este mascată de griji. Și asta este ceva doar tu știi.

Dacă vă vedeți natura, nu trebuie să citiți sutre sau să invocați buddha. Erudiția și cunoașterea nu sunt numai inutile, ci și îți întunecă conștientizarea. Doctrinele sunt doar pentru a indica mintea. Odată ce îți vezi mintea, de ce să fii atent la doctrine?

Pentru a trece de la muritor la Buddha, trebuie să puneți capăt karmei, să vă hrăniți conștientizarea și să acceptați ceea ce vă aduce viața. Dacă te enervezi mereu, îți vei întoarce natura împotriva Căii. Nu are niciun avantaj să te înșeli pe tine însuți. Buddha se mișcă liber prin naștere și moarte, apărând și dispărând după bunul plac. Ei nu pot fi reținuți de karmă sau suprasolicitați de diavoli.

Odată ce mortais-ul își văd natura, toate atașamentele se termină. Conștientizarea nu este ascunsă. Dar îl poți găsi doar acum. Este abia acum. Dacă vrei cu adevărat să găsești Calea, nu te agăța de nimic. Odată ce puneți capăt karmei și vă hrăniți conștientizarea, orice atașament care rămâne se va termina. Înțelegerea corurilor în mod natural. Nu trebuie să faci niciun efort. Dar fanaticii40 nu înțeleg ce a vrut să spună Buddha. Și cu cât se străduiesc mai mult, cu atât se îndepărtează de sensul Înțeleptului. Toată ziua ei invocă buddha și citesc sutre. Dar ei rămân orbi față de propria lor natură divină și nu scapă de Roată.

Un buddha este o persoană inactivă. Nu aleargă după avere și faimă. La ce servesc astfel de lucruri până la urmă? Oamenii care nu-și văd natura și cred că citind sutre, invocând buddha, studiază mult și din greu, exersează dimineața și seara, nu se culcă niciodată sau dobândește cunoștințe este Dharma,

blasfemé Dharma. Buddha din trecut și viitor vorbesc doar despre a vă vedea natura. Toate practicile sunt impermanente. Dacă nu-și văd natura, oamenii care pretind că au atins o iluminare completă și neexcelentă[41] sunt mincinoși.

Dintre cei mai mari zece discipoli ai lui Shakyamuni[42], Ananda[43] a fost cel mai important în învățare. Dar el nu-l cunoștea pe Buddha. Tot ce a făcut a fost să studieze și să memoreze. Arhats[44] nu-l cunosc pe Buddha. Tot ce știu sunt atât de multe practici de realizare și devin prinși în capcană de cauză și efect. Aceasta este karma unui muritor: nicio scăpare de la naștere și moarte. Făcând opusul a ceea ce voia el, astfel de oameni l-au blasfemat pe Buddha. Să-i ucizi nu ar fi greșit. Sutrele spun: „Întrucât icchantikas[45] sunt incapabile de a crede, uciderea lor ar fi fără vină, în timp ce oamenii care cred ajung la starea de Budeitate.”

Dacă nu vă vedeți natura, nu ar trebui să criticați bunătatea celorlalți. Nu are niciun avantaj să te înșeli pe tine însuți. Bun și rău sunt distincte. Cauza și efectul sunt clare. Raiul și iadul sunt chiar în fața ochilor tăi. Dar proștii nu cred și cad direct într-un iad de întuneric fără sfârșit fără să știe. Ceea ce îi împiedică să creadă este greutatea karmei lor. Sunt ca niște orbi care nu cred că există așa ceva ca lumina. Chiar dacă le explici, ei încă nu cred, pentru că sunt orbi. Cum pot ei să distingă lumina?

Același lucru este valabil și pentru proștii care ajung printre cei de jos

ordine de existenţă[46] sau printre cei săraci şi dispreţuiţi. Ei nu pot trăi și nu pot muri. Și în ciuda suferințelor lor, dacă îi întrebi, ei spun că sunt fericiți ca zeii. Ail mortais, chiar și cei care se cred bine-născuți, nu sunt, de asemenea, conștienți. Din cauza greutății karmei lor, astfel de proști nu pot crede și nu se pot elibera.

Oamenii care văd că mintea lor este buddha nu trebuie să-și radă capul.[47] Laicii sunt și ei buddha. Dacă nu își văd natura, oamenii care își rad capul sunt pur și simplu fanatici.

Dar din moment ce laicii căsătoriți nu renunță la sex, cum pot deveni buddha?

Vorbesc doar despre a-ți vedea natura. Nu vorbesc despre sex pur și simplu pentru că nu-ți vezi natura. Odată ce îți vezi natura, sexul este practic imaterial. Se termină cu încântarea ta în ea. Chiar dacă unele obiceiuri rămân, ele nu îți pot face rău, pentru că natura ta este în esență pură. În ciuda faptului că locuiești într-un corp

material de patru elemente, natura ta este practic pură. Nu poate fi corupt. Trupul tău real este practic pur. Nu poate fi corupt. Trupul tău real nu are senzație, nici foame sau sete, nici căldură sau coid, nici boală, nici dragoste sau atașament, nici plăcere sau durere, nici bine sau rău, nici scurtare sau lungime, nici slăbiciune sau putere. De fapt, nu e nimic aici. Doar pentru că te agăți de acest material

corp că apar lucruri precum foamea și setea, căldura și frigul și boala.

Odată ce încetați să vă agățați și lăsați lucrurile să fie, veți fi liber, chiar și de naștere și moarte. Vei transforma totul. Vei poseda puteri spirituale48 care nu pot fi obstrucționate. Și vei fi în pace oriunde te-ai afla. Dacă te îndoiești de asta, nu vei vedea niciodată prin nimic. Mai bine nu faci nimic. Odată ce ați acționat, nu puteți evita ciclul nașterii și morții. Dar odată ce îți vezi natura, ești un buddha chiar dacă lucrezi ca măcelar.

Dar măcelarii creează karma prin sacrificarea animalelor. Cum pot fi ei buddha?

Vorbesc doar despre a-ți vedea natura. Nu vorbesc despre crearea karmei. Indiferent de ceea ce facem, karma noastră nu are nicio putere asupra noastră. Prin kalpa nesfârșite fără început, doar pentru că oamenii nu își văd natura, ajung în iad. Atâta timp cât o persoană creează karma, el continuă să treacă prin naștere și moarte. Dar odată ce o persoană își dă seama de natura sa originală, el încetează să mai creeze karma. Dacă nu-și vede natura, invocarea pe buddha nu-l va elibera de karma sa, indiferent dacă este sau nu măcelar. Dar odată ce își vede natura, toate îndoielile dispar. Chiar și karma unui măcelar nu are niciun efect asupra unei astfel de persoane.

În India, cei douăzeci și șapte de patriarhi49 au transmis doar amprenta50 a minții. Și singurul motiv pentru care mă întorc în China este pentru a transmite învățătura instantanee a Mahayana:51 Această minte este buddha. Nu vorbesc despre precepte, devoțiuni sau practici ascetice, cum ar fi scufundarea în apă și foc, călcarea unei roate de cuțite, mâncarea unei mese pe zi sau nicio clipă întinsă. Aceste

òдÌW IЙft -ù> /fní"IЯ a gu tt7Й Eй
>í¿ж лÌS.fl Λ•Ξ^
— яiжжД Iж M
ж жнр í|Í>0$p^Clí
№<гп жж ΛIt ffi1
ÿ)»L·Я Êin Й w
Λ'Í? același # »g
líya> í—·#.< J3zh
#<Íί-4^Λйй<жri
zhJ30Iíйјед«pÜc Iy
жжM0 ж
ihl)C?¡ la fel >ı> ÍjE
zhja.y: ий жii ^^3

acelasi D1 7^ 1# Liy JiJ3
#'1?ЖЙ ZNizh
Жж Ж «■IÍ μρ^
— кÀ>с?Ж, М ΛIЯж iàb 1 paxft
>ϋι М ж75ja.л>я)ύ Æ JttL,
дпг Ж ж Æж?i1
ÊD-Ấ PB¡#ож>D X£i

sunt învățături fanatice, provizorii. Odată ce îți recunoști natura în mișcare, miraculos conștientă, a ta este mintea tuturor buddha. Buddha din trecut și viitor vorbesc doar despre transmiterea minții. Ei nu învață nimic altceva. Dacă cineva înțelege această învățătură, chiar dacă este analfabet, este un buddha. Dacă nu-ți vezi propria natură miraculos conștientă, nu vei găsi niciodată un Buddha chiar dacă îți spargi corpul în atomi.52 .

Buddha este corpul tău real, mintea ta originară. Această minte nu are formă sau caracteristici, nici cauză sau efect, nici tendoane sau oase. Este ca spațiul. Nu o poți ține. Nu este mintea materialiştilor sau a nihiliştilor. Cu excepția unui tathagata, nimeni altcineva — nici un mortai, nicio ființă amăgită — nu poate înțelege.

Dar această minte nu se află undeva în afara corpului material al celor patru elemente. Fără această minte nu ne putem mișca. Corpul nu are conștientizare. Ca o plantă sau o piatră, corpul nu are natură. Deci cum se mișcă? Mintea este cea care se mișcă.

Limbajul și comportamentul, percepția și concepția sunt toate funcții ale minții în mișcare. Orice mișcare este mișcarea minții. Mișcarea este funcția sa. În afară de mișcare, nu există minte și în afară de minte nu există mișcare. Dar mișcarea nu este mintea. Și mintea nu este mișcare. Mișcarea este practic lipsită de minte. Și mintea este practic nemișcată. Dar mișcarea nu există fără minte. Și mintea nu există fără mișcare. Nu există o minte pentru care mișcarea să existe în afară și nici o mișcare pentru care minte să existe în afară de. Mișcarea este funcția minții, iar funcția ei este ea

të-tKWW^m ^t€-Qt¡iO¿m W-tK WWW jim $5 Sj ■£ ĩθ < аац^-К -м и и 5ЭДи^

ț+α ЙИйДВК ®l₽Si WWS iH Õ9 ® ® «IЙ Ж“1 K WW w. ¥Ж+Ш

ТЯй“Й^Й©иН'КЖ íĩ-s?

mişcare. Chiar și așa, mintea nici nu se mișcă și nici nu funcționează, deoarece esența funcționării sale este vidul, iar golul este esențial nemișcat. Mișcarea este aceeași cu mintea. Și mintea este în esență nemișcată.

Henee sutrele ne spun să ne mișcăm fără să ne mișcăm, să călătorim fără să călătorim, să vedem fără să vedem, să râdem fără să râdem, să auzim fără să auzim, să știm fără să știm, să fim fericiți fără să fim fericiți, să mergem fără să mergem, să stăm fără permanent. Și sutrele

spun: „Mergeți dincolo de limbaj. Treci dincolo de gânduri.” Practic, a vedea, a auzi și a cunoaște sunt complet goale. Furia, bucuria sau durerea ta sunt ca ale unei marionete. Poți căuta, dar nu vei găsi nimic.

Conform sutrelor, faptele rele duc la greutăți, iar faptele bune duc la binecuvântări. Oamenii supărați merg în iad și cei fericiți merg în rai. Dar odată ce știi că natura furiei și a bucuriei este goală și le dai drumul, te eliberezi de karma. Dacă nu-ți vezi natura, citarea sutrelor nu este de ajutor. Aș putea continua, dar această scurtă predică va trebui să facă.

45

1>»»» я: HtÎL 1 IliЯ ί -й iЯ1I5 iA й4< 1 ж л
– я Λîtшй Í5fi
”t&ttag Ж J1 -Iй^5L -f
Í57 Й ÍIJ]■№.■й tt
-7MΞ ρ=лЯ ой 1
-fff À‰Д íiljjteț■®
«th Ξ ĭin'th< 1
A№pg >'JÏ# íЯ
PI~ÿ_ to shly
7^ ' "-14 Λ vya m
â£a7^pд jl 41
R1 r-1—>F iяÏ'&
ÀRΛnД íz^~j41 |Д
Zh.JIÉ41й â 7=4 1
l-ff^j-jj*IIя - "П'йÍS
– RJ1 RD 4Ì: #з^MÍZ7
^JÊ-"Ul"t¿¿ Ж li#жй
FÕ>1a' ¿lSI 1
ÉJ lï.À ji#, 1 1

Predica de trezire

Í/не esența Căii este detașarea. Iar scopul celor care practică este libertatea de aparențe. Sutrele spun: „Detașarea este iluminare pentru că neagă aparențele”. Budeitatea înseamnă conștientizare. Mortais ale căror minți sunt conștiente ajung pe Calea Iluminării și, prin urmare, sunt numiți buddha. Sutrele spun: „Cei care se eliberează de toate înfățișările sunt numiți buddha”. Apariția înfățișării nu poate fi văzută vizual, ci poate fi cunoscută numai prin înțelepciune. Cine aude și crede această învățătură se îmbarcă în Marele Vehicul53/și părăsește cele trei tărâmuri.

Cele trei tărâmuri sunt lăcomia, mânia și amăgirea. A părăsi cele trei tărâmuri înseamnă a trece de la lăcomie, mânie și amăgire înapoi la moralitate, meditație și înțelepciune. Lăcomia, furia și amăgirea nu au o natură proprie. Ele depind de mortais. Și oricine capabil de reflecție este obligat să vadă că natura lăcomiei, mâniei și amăgirii este natura buddha. Dincolo de lăcomie, furie și amăgire, nu există altă natură buddha. Sutrele spun: „Buddhas au devenit buddha doar în timp ce trăiesc cu cele trei otrăvuri și se hrănesc cu Dharma pură”. Cele trei otrăvuri sunt lăcomia, mânia și amăgirea.

Marele Vehicul este cel mai mare dintre toate vehiculele. Este

47

transportul de bodhisattva, care folosesc totul fără să folosească nimic și care călătoresc toată ziua fără să călătorească. Acesta este vehiculul lui buddha. Sutrele spun: „Niciun vehicul nu este vehiculul lui buddha”.

Cine realizează că cele șase simțuri54 nu sunt reale, că cele cinci agregate55 sunt ficțiuni, că astfel de lucruri nu pot fi localizate nicăieri în corp, înțelege limbajul buddhas. Sutrele spun: „Peștera celor cinci agregate este sala zen. Deschiderea ochiului interior este ușa Marelui Vehicul.” Ce poate fi mai clar?

A nu te gândi la nimic este zen. Odată ce știi asta, mergând, stând în picioare, așezat sau rege, tot ceea ce faci este zen. A ști că mintea este goală înseamnă a-l vedea pe Buddha. Buddha din cele zece direcții56 nu au minte. A nu vedea minte înseamnă a-l vedea pe Buddha.

A renunța la tine fără regret este cea mai mare caritate. A transcende mișcarea și liniștea este cea mai înaltă meditație. Mortais continuă să se miște, iar arhaturile rămân pe loc.57 Dar cea mai înaltă meditație o depășește atât pe cea a mortais, cât și pe cea a arhats. Oamenii care ajung la o asemenea înțelegere se eliberează de orice aparență fără efort și vindecă toate bolile fără tratament. Aceasta este puterea marelui zen.

Folosirea minții pentru a căuta realitatea este o iluzie. A nu folosi mintea pentru a căuta realitatea este conștientizare. A te elibera de cuvinte este eliberare. A rămâne fără pată de praful senzației înseamnă a păzi Dharma. Transcenderea vieții și a morții înseamnă a părăsi acasă?8

49

A nu suferi o altă existență înseamnă a ajunge la Cale. A nu crea iluzii este iluminare. A nu te angaja în ignoranță este înțelepciune. Nici o suferință nu este nirvana. Și nicio apariție a minții nu este celălalt mal.

Când ești înșelat, acest țărm există. Când te trezești, nu există. Mortais rămâne pe acest mal. Dar cei care descoperă cel mai mare dintre toate vehiculele nu stau nici pe acest mal, nici pe celălalt mal. Sunt capabili să părăsească ambele țărmuri. Cei care văd celălalt mal ca fiind diferit de acest mal nu înțeleg zen.

Amăgirea înseamnă mortalitate. Iar conștientizarea înseamnă buddha-hood. Nu sunt la fel. Și nu sunt diferiți. Doar că oamenii disting amăgirea de conștientizare. Când suntem înșelați, există o lume de scăpat. Când suntem conștienți, nu avem nimic de scăpat. '

În lumina Dharmei imparțiale, mortaisul nu arată cu nimic diferit de înțelepți. Sutrele spun că Dharma imparțială este ceva ce mortais nu poate pătrunde și înțelepții nu pot practica. Dharma imparțială este practicată doar de mari bodhisattva și buddha. A privi viața ca fiind

diferită de moarte sau mișcarea ca fiind diferită de liniște înseamnă a fi parțial. A fi imparțial înseamnă a privi suferința ca fiind nimic diferită de nirvana, deoarece natura ambelor este golul. Imaginându-și că pun capăt suferinței și intră în nirvana, arhaturile ajung prinse de nirvana. Dar bodhisattvasi știu

că suferința este în esență goală. Și rămânând în gol, ei rămân în nirvana. Nirvana înseamnă fără naștere și fără moarte. Este dincolo de naștere și moarte și dincolo de nirvana. Când mintea încetează să se miște, intră în nirvana. Nirvana este o minte goală. Acolo unde iluziile nu există, buddhas ajung la nirvana. Acolo unde suferințele nu există, bodhisattva intră în locul iluminării.59

Un loc nelocuit60 este unul fără lăcomie, furie sau amăgire. Lăcomia este tărâmul dorinței, mânia tărâmul formei, iar amăgirea tărâmul fără formă. Când începe un gând, intri în cele trei tărâmuri. Când un gând se termină, părăsești cele trei tărâmuri. Începutul sau sfârșitul celor trei tărâmuri, existența sau inexistența a ceva, depinde de minte. Acest lucru este valabil pentru orice, chiar și pentru astfel de obiecte neînsuflețite, cum ar fi pietre și bastoane.

Cine știe că mintea este o ficțiune și lipsită de orice real, știe că propria sa minte nici nu există și nici nu există. Mortais continuă să creeze mintea, pretinzând că există. Și arhații continuă să nege mintea, pretinzând că nu există. Dar bodhisattva și buddha nici nu creează, nici nu neagă mintea. Aceasta este ceea ce se înțelege prin minte că nici nu există, nici nu există. Mintea care nici nu există, nici nu există se numește Calea de Mijloc.61

53

Dacă îți folosești mintea pentru a studia realitatea, nu îți vei înțelege nici mintea, nici realitatea. Dacă studiezi realitatea fără să-ți folosești mintea, le vei înțelege pe amândouă. Cei care nu înțeleg, nu înțeleg înțelegerea. Iar cei care înțeleg, înțeleg nu înțelege. Oamenii capabili de o viziune adevărată62 știu că mintea este goală. Ele transcend atât înțelegerea, cât și nu înțelegerea. Absența atât a înțelegerii, cât și a neînțelegerii este adevărata înțelegere.

Privită cu o viziune adevărată, forma nu este pur și simplu formă, deoarece forma depinde de minte. Și mintea nu este pur și simplu minte, pentru că mintea depinde de formă. Mintea și forma se creează și se neagă reciproc. Ceea ce există există în raport cu ceea ce nu există. Și ceea ce nu există nu există în raport cu ceea ce există. Aceasta este o viziune adevărată. Prin intermediul unei astfel de vederi nimic nu se vede și nimic nu se vede. O astfel de viziune ajunge în cele zece direcții fără a vedea: pentru că nu se vede nimic; pentru că a nu vedea se vede; pentru că a vedea nu înseamnă a vedea. Ceea ce văd mortais sunt iluzii. Viziunea adevărată este detașată de vedere.

Mintea și lumea sunt opuse, iar viziunea apare acolo unde se întâlnesc. Când mintea ta nu se agită înăuntru, lumea nu apare în afară. Când lumea și mintea sunt ambele transparente, aceasta este viziunea adevărată. Și o astfel de înțelegere este înțelegere adevărată.

A nu vedea nimic înseamnă a percepe Calea și a nu înțelege nimic înseamnă a cunoaște Dharma, pentru că a vedea nu înseamnă nici a vedea, nici a nu vedea și pentru că înțelegerea nu este nici înțelegere, nici nu înțelege. A vedea fără a vedea este o viziune adevărată. Înțelegerea fără înțelegere este înțelegerea adevărată.

55

Adevărata viziune nu este doar a vedea, a vedea. Este, de asemenea, a vedea nu a vedea. Și adevărata înțelegere nu este doar înțelegerea înțelegerii. Este, de asemenea, înțelegere, nu înțelegere. Dacă înțelegi ceva, nu înțelegi. Numai atunci când nu înțelegi nimic este înțelegere adevărată. Înțelegerea nu este nici înțelegere, nici neînțelegere.

Sutrele spun: „A nu renunța la înțelepciune este o prostie”. Când mintea nu există, înțelegerea și neînțelegerea sunt ambele adevărate. Când mintea există, înțelegerea și neînțelegerea sunt ambele false.

Când înțelegi, realitatea depinde de tine. Când nu înțelegi, depinzi de realitate. Când realitatea depinde de tine, ceea ce nu este real devine real. Când depinzi de realitate, ceea ce este real devine fals. Când depinzi de realitate, totul este fals. Când realitatea7 depinde de tine, totul este adevărat. Astfel, înțeleptul nu își folosește mintea pentru a căuta realitatea, sau realitatea pentru a-și căuta mintea, sau mintea pentru a-și căuta mintea, sau realitatea pentru a căuta realitatea. Mintea lui nu dă naștere realității. Iar realitatea nu dă naștere minții lui. Și pentru că atât mintea, cât și realitatea lui sunt stili, el este întotdeauna în samadhi.63

Când apare mintea muritoare, budheitatea dispare. Când mintea muritorilor dispare, apare budheitatea. Când mintea apare, realitatea dispare. Când mintea dispare, apare realitatea. Cine știe că nimic nu depinde de nimic a găsit Calea. Și cine știe că mintea nu depinde de nimic este întotdeauna la locul iluminării.

57

Când nu înțelegi, te înșeli. Când înțelegi, nu te înșeli. Acest lucru se datorează faptului că natura greșelii este goală. Când nu înțelegi, bine pare greșit. Când înțelegi, greșitul nu este greșit, pentru că greșitul nu există. Sutrele spun: „Nimic nu are o natură proprie”. Act. Nu pune întrebări. Când întrebi, te înșeli. Greșit este rezultatul întrebării. Când ajungeți la o astfel de înțelegere, faptele greșite din viețile voastre trecute sunt șterse. Când ești înșelat, cele șase simțuri și cinci nuanțe64 sunt constructe ale suferinței și mortalității. Când te trezești, cele șase simțuri și cinci nuanțe sunt constructe ale nirvanei și nemuririi.

Cineva care caută Calea nu se uită dincolo de sine. El știe că mintea este Calea. Dar când găsește mintea, nu găsește nimic. Și când găsește Calea, nu găsește nimic. Dacă crezi că poți folosi mintea pentru a găsi Calea, ești înșelat. Când ești înșelat, budheitatea există. Când ești conștient, nu există. Acest lucru se datorează faptului că conștientizarea este budheitate.

Dacă cauți Calea, Calea nu va apărea până când corpul tău nu va dispărea. E ca și cum ai scoate scoarța de pe un copac. Acest corp karmic suferă o schimbare constantă. Nu are o realitate fixă. Exersează conform gândurilor tale. Nu urâți viața și moartea și nu iubiți viața și moartea. Păstrați fiecare gând liber de amăgire și în viață veți asista la începutul nirvanei65, iar în moarte veți experimenta siguranța că nu va renaște.

59

Să vezi forma, dar să nu fii corupt de forni sau să auzi sunet, dar să nu fii corupt de sunet este eliberare. Ochii care nu sunt atașați de formă sunt Porțile Zen. Urechile care nu sunt atașate de sunet sunt, de asemenea, Porțile Zen. Pe scurt, cei care percep existența și natura fenomenelor și rămân neatașați sunt eliberați. Cei care percep aspectul extern al fenomenelor sunt la cheremul lor. A nu fi supus suferinței este ceea ce se înțelege prin eliberare. Nu există altă eliberare. Când știi să privești forma, forma nu dă naștere minții și mintea nu dă naștere formei. Forma și mintea sunt ambele pure.

Când iluziile lipsesc, mintea este țara lui buddha. Când iluziile sunt prezente, mintea este iadul. Mortais creează iluzii. Și folosind mintea pentru a da naștere minții, ei s-au găsit întotdeauna în clopot. Bodhisattvasi văd prin iluzii. Și nefolosind mintea pentru a da naștere minții, ei se găsesc întotdeauna în țara lui buddha. Dacă nu îți folosești mintea pentru a crea minte, fiecare stare de spirit este goală și fiecare gând este stil. Treci de la un tărâm-buddha67 la altul. Dacă îți folosești mintea pentru a crea minte, fiecare stare de spirit este perturbată și fiecare gând este în mișcare. Treci de la un iad la altul. Când apare un gând, există karma bună și karma rea, raiul și iadul. Când nu apare niciun gând, nu există karma bună sau karma rea, nu există rai sau iad.

Corpul nici nu există, nici nu există. Heпce existența ca

61

un muritor și inexistența ca înțelept sunt concepții cu care un înțelept nu are nimic de-a face. Inima lui este goală și spațioasă ca cerul.

Ceea ce urmează este mărturisit pe Cale. Dacă este mai presus de arhats și mortais.

Când mintea ajunge la nirvana, nu vezi nirvana, pentru că mintea este nirvana. Dacă vezi nirvana undeva în afara minții, te înșeli pe tine însuți.

Fiecare suferință este o sămânță de Buddha, deoarece suferința îi îndeamnă pe mortais să caute înțelepciune. Dar nu poți decât să spui că suferința dă naștere budheității. Nu poți spune că suferința este budheitate. Corpul și mintea ta sunt câmpul. Suferința este sămânța, înțelepciunea vlăstarul și budheitatea grânul.

Buddha din minte este ca un parfum într-un copac. Buddha vine dintr-o minte lipsită de suferință, la fel cum un parfum vine dintr-un copac

lipsit de putrezire. Nu există parfum fără copac și nici Buddha fără minte. Dacă există un parfum fără copac, este un parfum diferit. Dacă există un Buddha fără mintea ta, este un Buddha diferit.

Când cele trei otrăvuri sunt prezente în mintea ta, trăiești într-un ținut de murdărie. Când cele trei otrăvuri lipsesc din mintea ta, trăiești într-un pământ al purității. Sutrele spun: „Dacă vei avea un pământ cu impurități și murdărie, niciun Buddha nu va apărea vreodată”. Impuritate și murdărie

¿3

se referă la amăgire și la celelalte otrăvuri. Un buddha se referă la o minte pură și trezită.

Nu există limbaj care să nu fie Dharma. A vorbi toată ziua fără a spune nimic este Calea. Să taci toată ziua și să spui în continuare că ceva nu este Calea. Henee nici vorbirea unui tathagata nu depinde de tăcere, nici tăcerea lui nu depinde de vorbire, nici vorbirea lui nu există în afară de tăcerea lui. Cei care înțeleg atât vorbirea, cât și tăcerea sunt în samadhi. Dacă vorbești când știi, vorbirea ta este liberă. Dacă taci când nu știi, tăcerea ta este legată. Dacă vorbirea nu este atașată aparențelor, este gratuită. Dacă tăcerea este atașată de aparențe, este legată. Limba este în esență liberă. Nu are nimic de-a face cu atașamentul. Iar atașamentul nu are nimic de-a face cu limbajul.

Realitatea nu este ridicată sau scăzută. Dacă vezi ridicat sau scăzut, nu este real. O plută68 nu este reală. Dar o plută de pasageri este. O persoană care călărește o astfel de plută poate traversa ceea ce nu este real. De aceea este real.

Potrivit lumii, există bărbați și femei, bogați și săraci. Conform Căii, nu există bărbat sau femeie, nici bogat sau sărac. Când zeița și-a dat seama de Calea, nu și-a schimbat sexul. Când băiatul de grajd69 s-a trezit la Adevăr, el nu și-a schimbat statutul. Fără sex și statut, aveau același aspect de bază. Zeița și-a căutat doisprezece ani calitatea de femeie

¿5

fara succes. Căutați doisprezece ani pentru bărbăția cuiva ar fi, de asemenea, fără rezultat. Cei doisprezece ani se referă la cele douăsprezece intrări.70

Fără mintea ei nu există Buddha. Fără Buddha nu există minte. La fel, fără apă nu există gheață și fără gheață nu există apă. Cine vorbește despre părăsirea minții nu ajunge prea departe. Nu deveniți atașați de aparențe ale minții. Sutrele spun: „Când nu vezi nicio apariție, îl vezi pe Buddha”. Aceasta este ceea ce se înțelege prin a fi liber de aparițiile minții.

Fără minte, nu există Buddha înseamnă că Buddha provine din minte. Mintea dă naștere lui Buddha. Dar, deși Buddha provine din minte, mintea nu provine de la Buddha, așa cum peștii provin din apă, dar apa nu provine din pești. Cine vrea să vadă un pește vede apa înainte de a

vedea peștele./ Și cine vrea să vadă un Buddha vede mintea înainte de a vedea pe Buddha. Odată ce ai văzut peștele, uiți de apă. Și odată ce l-ai văzut pe Buddha, uiți de minte. Dacă nu uiți de minte, mintea te va încurca, la fel cum te va deruta apa dacă nu o uiți.

Mortalitatea și budheitatea sunt ca apa și gheața. To a fi afectat de cele trei otrăvuri este mortalitatea. A fi purificat prin cele trei eliberări71 este buddheitatea. Ceea ce îngheață în gheață iarna se topește în apă vara. Eliminați gheața și nu există

¿7

mai multă apă. Scapă de mortalitate și nu mai există budheitate. În mod clar, natura gheții este natura apei. Iar natura apei este natura gheții. Iar natura mortalității este natura budheității. Mortalitatea și buddheitatea împărtășesc aceeași natură, așa cum wutou și futzu72 împărtășesc aceeași rădăcină, dar nu același anotimp. Numai din cauza amăgirii diferențelor avem cuvintele mortalitate și budheitate. Când un șarpe devine dragon, nu își schimbă solzii. Și când un mortai devine înțelept, nu își schimbă fața. El își cunoaște mintea prin înțelepciunea internă și își îngrijește corpul prin disciplina externă.

Mortais îi eliberează pe buddhas și buddhas eliberează mortais. Aceasta este ceea ce se înțelege prin imparțialitate. Morții îi eliberează pe buddha pentru că suferința creează conștientizare. Iar buddhas eliberează mortais pentru că conștientizarea negătește suferința. Nu poate să nu existe suferință. Și nu poate să nu existe conștientizare. Dacă nu ar fi suferință, nu ar exista nimic care să creeze conștientizare. Și dacă nu ar fi conștientizarea, nu ar exista nimic care să nege suferința. Când ești înșelat, buddhas eliberează mortais. Când ești conștient, mortais îi eliberează pe buddha. Buddhas nu devin buddha singuri. Sunt eliberați de mortais. Buddha consideră amăgirea ca pe tatăl lor și lăcomia ca pe mama lor. Amăgirea și lăcomia sunt nume diferite pentru mortalitate. Amăgirea și mortalitatea sunt ca mâna stângă și mâna righi. Nu există altă diferență.

Când ești înșelat, ești pe malul ăsta. Cand esti

69

conștient, ești pe malul celălalt. Dar odată ce știi că mintea ta este goală și nu vezi nicio aparență, ești dincolo de iluzie și conștientizare. Și odată ce ești dincolo de amăgire și conștientizare, celălalt mal nu există. Tathagata nu este pe acest mal sau pe celălalt mal. Și nu este în mijlocul fluxului. Arhats sunt în mijlocul fluxului și mortais sunt pe acest mal. Pe celălalt mal se află buddheitatea.

Buddha au trei corpuri:73 un corp de transformare, un corp de recompensă și un corp real. Corpul de transformare este numit și corpul de încarnare. Corpul de transformare apare atunci când morții fac fapte bune, corpul de răsplată când cultivă înțelepciunea și corpul real când devin conștienți de sublim. Corpul de transformare este cel pe care îl vedeți zburând în toate direcțiile salvându-i pe alții oriunde poate. Organismul de recompensă pune capăt îndoielilor. Marea Iluminare petrecută în Himalaya74 devine dintr-o dată adevărată. Corpul real nu face și nu spune nimic. Rămâne perfect în stare. Dar, de fapt, nu

există nici măcar un corp de Buddha, cu atât mai puțin trei. Această discuție despre trei corpuri se bazează pur și simplu pe înțelegerea umană, care poate fi superficială, moderată sau profundă.

Oamenii cu înțelegere superficială își imaginează că strâng binecuvântări și confundă corpul de transformare cu Buddha. Oamenii cu înțelegere moderată își imaginează că pun capăt suferinței și confundă corpul de recompensă cu Buddha. Iar oamenii cu o înțelegere profundă își imaginează că experimentează buddhitatea și confundă trupul real cu buddha. Dar oamenii cu cea mai profundă înțelegere privesc înăuntru, distrași de nimic. Deoarece o minte limpede este Buddha, ei ajung la înțelegerea unui Buddha fără a folosi mintea. Cele trei corpuri, ca toate celelalte lucruri, sunt

71

este в# ЙО >L· AJ %Вв X IΛ Й Й!=s ?uA Ж Й*3^74 к м fe X 5Д ■д" W·
ж
Ж zn-Yr* Í#-í̃ fe— -o
fsЯЁÆ«жй Í
g ж ÁЯ.ț^л >Г #>
>L· lyf-fXzh'Ii %
ЯМ >>>»z¿>AΛ l—í̃ L^[Ж?1
Ж<rS/S'Й7Îi%fi
■fãijïaya yΛzh? X .A
w Ĩ^ζ*tJlX W tP Blzh -tS zhpj
$<>ù> ЖAè l? „Zh
Da, nu ? X
%ЯA A |4i§. %■pj
«>L? ÆÏA%1u- =i& ï ia¡4
— È æ$t 1й Bl ЖIg S I 1<' l & IDYI iiy
MiZh wfdViCh'P iíi y'M
жfãíM ЙuпжлW 3
L Z 2sW' L±I Й ж яítfiiÈ1

de neatins și de nedescris. Mintea nestingherită ajunge în Cale. Sutrele spun: „Buddha nu predică Dharma. Ei nu eliberează mortais. Și ei nu experimentează budheitatea.” Asta vreau să spun.

Individualii creează karma; karma nu creează indivizi. Ei creează karma în această viață și își primesc recompensa în următoarea. Ei nu scapă niciodată. Doar cineva care este perfect nu creează karma în această viață și nu primește nicio recompensă. Sutrele spun: „Cine nu creează karma, obține Dharma”. Aceasta nu este o vorbă goală. Poți crea karma, dar nu poți crea o persoană. Când creezi karma, te reînnoi împreună cu karma ta. Când nu creezi karma, dispari împreună cu karma ta. Henee, cu karma dependentă de individ și individul dependent de karma, dacă un individ nu creează karma, karma nu are nicio putere asupra lui. În același mod, „O persoană poate lărgi Calea. Calea nu poate mări o persoană.”75

Mortais continuă să creeze karma și insistă în mod eronat că nu există nicio răsplată. Dar pot nega suferința? Pot nega ei că ceea ce seamănă starea de spirit actuală, culege următoarea stare de spirit? Cum pot scăpa? Dar dacă starea de spirit actuală nu seamănă nimic, următoarea stare de spirit nu culege nimic. Nu interpretați greșit karma.

Sutrele spun: „În ciuda faptului că cred în buddha, oamenii care își imaginează că buddha practică austerități nu sunt budiști. Același lucru este valabil și pentru cei care își imaginează că buddha sunt supuși

recompense ale bogăţiei sau sărăciei. Sunt icchantikas. Sunt incapabili să creadă.”

Cineva care înțelege învățătura înțelepților este un înțelept. Cineva care înțelege învățătura mortais este un mortai. Un mortai care poate renunța la învățătura mortaisului și poate urma învățăturile înțelepților devine un înțelept. Dar proștii acestei lumi preferă să caute înțelepți departe. Ei nu cred că înțelepciunea propriei minți este înțeleptul. Sutrele spun: „Între oamenii fără înțelegere, nu predicați această sutră”. Și sutrele spun: „Mintea este învățătura”. Dar oamenii fără înțelegere nu cred în propria lor minte sau că, înțelegând această învățătură, pot deveni un înțelept. Ei preferă să caute cunoștințe îndepărtate și tânjesc după lucruri din spațiu, imagini-buddha, lumină, tămâie și culori. Ei cad pradă minciună și își pierd mințile din cauza nebuniei.

Sutrele spun: „Când vezi că toate aparențele nu sunt apariții, vezi Tathagata.” Nenumăratele uși către adevăr vin toate din minte. Când aparențele minții sunt la fel de transparente ca spațiul, ele dispar.

Suferințele noastre nesfârșite sunt rădăcinile bolii. Când mortais sunt în viață, își fac griji cu privire la moarte. Când sunt săturați, își fac griji pentru foame. A lor este Marea Incertitudine. Dar înțelepții nu iau în considerare trecutul. Și nu își fac griji pentru viitor. Nici nu se agață de prezent. Și din clipă în clipă urmează Calea. Dacă nu te-ai trezit la acest mare adevăr, mai bine ai căuta un profesor pe pământ sau în ceruri. Nu vă agravați propria deficiență.

1

Йж 3®t M· Лпй п£я Iй N- с- Й 3г µ Lin âs

Predica inovatoare

Dacă cineva este hotărât să ajungă la iluminare, care este cea mai esențială metodă pe care o poate practica?

Cea mai esențială metodă, care include toate celelalte metode, este a privi mintea.

Dar cum poate o metodă să includă toate celelalte?

Mintea este rădăcina din care cresc toate lucrurile. Dacă puteți înțelege mintea, totul este inclus. Este ca rădăcina unui copac. Toate fructele și florile unui copac, ramurile și frunzele depind de rădăcina acestuia. Dacă îi hrănești rădăcina, un copac se înmulțește. Dacă îi

scoți rădăcina, moare. Cei care înțeleg mintea ajung la iluminare cu un efort minim. Cei care nu înțeleg mintea practică în zadar. Tot ce este bun și rău provine din propria ta minte. Este imposibil să găsești ceva dincolo de minte.

Dar cum poate fi numită privirea minții înțelegere?

Când un mare bodhisattva pătrunde adânc în înțelepciunea perfectă76, el realizează că cele patru elemente și cinci nuanțe sunt lipsite de un sine personal. Și el realizează că activitatea minții sale are două aspecte: pur și impur.77 Prin însăși natura lor, aceste două

77

Statele sunt mereu prezente. Ele alternează ca cauză sau efect în funcție de condiții, mintea pură delectându-se cu faptele bune, mintea impură gândindu-se la rău. Cei care nu sunt afectați de impurități sunt înțelepți. Ei transcend suferința și experimentează beatitudinea nirvanei. Toți ceilalți, prinși de mintea impură și încurși de propria lor karmă, sunt mortais. Ei plutesc prin cele trei tărâmuri și suferă nenumărate necazuri, și totul pentru că mintea lor impură le ascunde adevăratul seif.

Sutra celor zece etape spune: „În corpul mortaisului se află natura indestructibilă de Buddha. Asemenea soarelui, lumina lui filiează un spațiu nesfârșit. Dar odată acoperită de norii întunecați ai celor cinci nuanțe, este ca o lumină în interiorul unui borcan, ascunsă vederii.” Iar Sutra Nirvana78 spune: „Toți mortii au natura de Buddha. Dar este acoperit de întuneric din care nu pot scăpa. Natura noastră de Buddha este conștientizarea: să fim conștienți și să îi facem pe alții conștienți. A realiza conștientizarea înseamnă eliberare.” Orice lucru bun are conștientizarea rădăcinii sale. Și din această rădăcină a conștientizării crește pomul tuturor virtuților și rodul nirvanei. A privi astfel mintea înseamnă înțelegere.

79

Spui că adevărata noastră natură de Buddha și toate virtuțile au conștientizarea rădăcinii lor. Dar care este rădăcina ignoranței?

Mintea ignorantă, cu suferințele, patimile și relele ei infinite, este înrădăcinată în cele trei otrăvuri: lăcomie, mânie și amăgire. Aceste trei stări otrăvite ale minții însele includ nenumărate rele, precum copacii care au un singur trunchi, dar nenumărate ramuri și frunze. Cu toate acestea, fiecare otravă produce atât de multe milioane de rele, încât exemplul unui copac nu este o comparație potrivită.

Cele trei otrăvuri sunt prezente în cele șase organe de simț79 ca șase feluri de conștiință,80 sau hoți. Ei sunt numiți hoți pentru că trec și ies pe porțile simțurilor, râvnesc bunuri nelimitate, se angajează în rău și își maschează adevărata identitate. Și pentru că mortais sunt induși în eroare în trup și în minte de aceste otrăvuri sau hoți, ei se pierd în viață și moarte, rătăcesc prin cele șase stări ale existenței81 și suferă nenumărate suferințe. Aceste necazuri sunt ca niște râuri care curg o mie de mile din cauza fluxului constant de izvoare mici. Dar dacă cineva își taie sursa, râurile se usucă. Și dacă

cineva care caută eliberarea poate transforma cele trei otrăvuri în cele trei seturi de precepte și cei șase hoți în

81

jn Í %11 fô 0L· /\ ñ fêi $ AW
¿T <V ÍÉяя Й Ã\ >
— ed Pi<Zjste J8 -k
l—7^ Jit. - „<
% fJg >t?f/ \
-j7^ f·^· №Л Ж
ffi Í ■ iâ P l 1 Ж 1
£ -f iS 'o iiж 1^s
fã) 3P И_ IÍ ! ~Ђ^- ¡Ώr
J E ZR e|{ zhVJí H/ţEzh
Ж jóã 3l /j~t z^>ng. eu/| J
M 7·$T i^ ìt
Ш íè¡tiT* ñ...я
Ж fia I p H й-ш
H 4 <0. ЙФ, ш
Ш ~IM”|^ Й ® êp Si
'ù> P«I 5Í£-~V 1>1? 1 -* |~P|в
лg Æt±?<i s* ■ —·
ali8 1Ж 1w1
L 8 Лtt * ! 'y^\Й í^t1 i J

cele șase paramitas, el se scapă de suferință odată pentru totdeauna.

Dar cele trei tărâmuri și șase stări ale existenței sunt infinit de vaste. Hotv putem scăpa de suferințele lor nesfârșite dacă tot ce facem este să privim mintea?

Karma celor trei tărâmuri provine numai din minte. Dacă mintea ta nu se află în cele trei tărâmuri, este dincolo de ele. Cele trei tărâmuri corespund celor trei otrăvuri: lăcomia corespunde tărâmului dorinței, mânia tărâmului formei și amăgirea tărâmului fără formă. Și pentru că karma creată de otrăvuri poate fi blândă sau grea, aceste trei tărâmuri sunt împărțite în continuare în șase locuri cunoscute sub numele de cele șase stări ale existenței.

Și cum diferă karma acestor șase

Morții care nu înțeleg practica82 și fac orbește fapte bune se nasc în cele trei stări superioare de existență din cele trei tărâmuri. Și care sunt aceste trei state superioare? Cei care săvârșesc orbește cele zece fapte bune83 și caută cu prostie fericirea s-au născut ca zei în tărâmul dorinței. Cei care respectă orbește cele cinci precepte84 și se complacă cu prostie dragoste și ură se nasc ca oameni în tărâmul mâniei. Iar cei care se agață orbește de lumea fenomenală, cred în doctrine false și se roagă pentru binecuvântări se nasc ca demoni în tărâmul amăgirii. Acestea sunt cele trei stări superioare ale existenței.

Și care sunt cele trei state inferioare? Acolo se nasc cei care persistă în gânduri otrăvite și fapte rele. Acestea

a căror karmă din lăcomie este cea mai mare devin fantome flămânde. Cei a căror karmă de la furie este cea mai mare devin suferinzi în iad. Iar cei a căror karmă din amăgire este cea mai mare devin fiare. Aceste trei state inferioare împreună cu cele trei state superioare anterioare formează cele șase state de existență. Din aceasta ar trebui să realizezi că orice karma, dureroasă sau de altă natură, provine din propria ta minte. Dacă vă puteți concentra mintea și să-i transcendeți falsitatea și răul, suferința celor trei tărâmuri și a șase stări ale existenței va dispărea automat. Și odată eliberat de suferință, ești cu adevărat liber.

Dar Buddha a spus: „Numai după ce am trecut prin nenumărate greutăți timp de trei asankhya kalpa85 am atins iluminarea” De ce spui acum că pur și simplu a privi mintea și a depăși cele trei otrăvuri este eliberare?

Cuvintele lui Buddha sunt adevărate. Dar cele trei asankhya kalpa se referă la cele trei stări otrăvite ale minții. Ceea ce noi cali asankhya în sanscrită tu cali nenumărate. În aceste trei stări ale minții otrăvite se află nenumărate gânduri rele. Și fiecare gând durează un kalpa. O astfel de infinitate este ceea ce Buddha a vrut să spună prin cele trei asankhya kalpa.

Odată ce sinele tău adevărat devine întunecat de cele trei otrăvuri, cum poți fi numit eliberat până nu depășești nenumăratele lor gânduri rele? Se spune că oamenii care pot transforma cele trei otrăvuri ale lăcomiei, mâniei și amăgirii în cele trei eliberări trec prin cele trei asankhya kalpa. Dar oamenii din această vârstă finală86 sunt cei

8$

. ь^аамнюжя» > кМ^ i1i &c- ^фй-йяв MiгЙ&ЙдОФМЙ^ШIiI Sfec-Wllia^jàfe

11 imsmâ^д | &^xx- $ й) пд, 1йнжж1 _à®5i^SSSS>BW^SW!Ã3X-111

í~~^.7·~—;~~¡ ^,1 , ...ι.· ^» 7 ·| I —i ·~ ■ >и -Z~ — — í

cel mai dens dintre proști. Ei nu înțeleg ce a vrut să spună cu adevărat Tathagata prin cei trei asankhya kalpa. Ei spun că iluminarea este atinsă numai după kalpa nesfârșite și, prin urmare, îi induce în eroare pe discipoli să se retragă pe calea către budheitate.

Dar marii bodhisattva au atins iluminarea doar prin respectarea celor trei seturi de precepte87 și prin practicarea celor șase paramita. Acum le spui discipolilor doar să privească mintea. Cum poate cineva să ajungă la iluminare fără a cultiva regulile disciplinei

Cele trei seturi de precepte sunt pentru depășirea celor trei stări otrăvite ale minții. Când suprasolicitați aceste otrăvuri, creați trei seturi de virtuți nelimitate. Un set adună lucrurile împreună - în acest caz, nenumărate gânduri bune în mintea ta. Și cele șase paramitas sunt pentru purificarea celor șase simțuri. Ce înseamnă noi cali

paramitas you cali pentru celălalt s hore88 Purificându-vă cele șase simțuri de praful senzației, paramitas vă transportă peste Râul Necazului până la malul Iluminării.

Conform sutrelor, cele trei seturi de precepte sunt: „Promit că voi pune capăt tuturor relelor. Jur că voi cultiva toate virtuțile. Și jur că voi elibera toate ființele.” Dar acum spui că sunt doar pentru controlul celor trei stări otrăvite ale minții. Nu este acest lucru contrar sensului scripturilor?

87

Hsæ-m ww-^ 4и&a tfr ^чд e-ăn № ^в

C-.HiЖiЙЯ?áftéiWH-S^ IS^Stè-îsh-M..C·-^^ y a^WMWfcSg ri-mtSiãt

Sutrele lui Buddha sunt adevărate. Dar cu mult timp în urmă, când acel mare bodhisattva cultiva sămânța iluminării, el a făcut cele trei jurăminte pentru a contracara cele trei otrăvuri. Practicând interdicții morale pentru a contracara otrava lăcomiei, el a jurat că va pune capăt tuturor relelor. Practicând meditația pentru a contracara otrava mâniei, el a jurat că va cultiva toate virtuțile. Și exersând înțelepciunea pentru a contracara otrava amăgirii, el a jurat că va elibera toate ființele. Pentru că a perseverat în aceste trei practici pure de moralitate, meditație și înțelepciune, a fost capabil să depășească cele trei otrăvuri și să ajungă la iluminare. Învingând cele trei otrăvuri, a șters totul păcătos și astfel a pus capăt răului. Respectând cele trei seturi de precepte, nu a făcut decât bine și astfel a cultivat virtutea. Și punând capăt răului și cultivând virtutea, el a desăvârșit toate practicile, s-a ajutat pe sine și pe alții și a salvat mortais pretutindeni. Astfel a eliberat ființe.

Ar trebui să realizezi că practica pe care o cultivi nu există în afară de mintea ta. Dacă mintea ta este pură, toate tărâmurile lui Buddha sunt pure. Sutrele spun: „Dacă mintea lor este impură, ființele sunt impure. Dacă mintea lor este curată, ființele sunt pure.” Și „Pentru a ajunge la un tărâm al lui Buddha, purifică-ți mintea. Pe măsură ce mintea ta devine pură, pământurile lui Buddha devin pure.” Astfel, prin depășirea celor trei stări ale minții otrăvite, cele trei seturi de precepte sunt îndeplinite automat.

Dar sutrele spun că cele șase paramita sunt caritate, moralitate,

89

.... ■ — —I ■>

WiWffgnWW№W*№

»Ж»^ЙЖЖК !g

srwi к w^oiiwwîî m

răbdare, devotament, meditație și înțelepciune. Acum spui că paramitas se referă la purificarea simțurilor. Ce vrei sa spui cu asta? Și de ce se numesc feriboturi?

Cultivarea paramitas înseamnă purificarea celor șase simțuri prin depășirea celor șase hoți. Aruncarea asupra hoțului ochiului abandonând lumea vizuală este caritate. A ține departe hoțul urechii neascultând sunete este moralitate. A umili hoțul de nas echivalând mirosurile ca fiind neutre este răbdare. A controla hoțul gurii prin cucerirea dorințelor de a gusta, lăuda și explica este devotament. Înăbușirea hoțului corpului rămânând nemișcat de senzațiile de atingere este meditație. Și îmblânzirea hoțului minții nu cedând la iluzii, ci exersând veghea este înțelepciunea. Aceste șase paramita sunt transporturi. Ca bărcile sau plutele, ele transportă ființe pe celălalt mal. Henee, se numesc feriboturi.

Dar când Shakyamuni era un bodhisattva, el a consumat trei boluri de lapte și șase doamne de crud89 înainte de a obține iluminarea. Dacă ar fi trebuit să bea lapte înainte de a putea gusta din fructele buddhismului, cum poate simpla privire a minții să ajungă la eliberare?

Ceea ce spui este adevărat. Așa a ajuns la iluminare. A trebuit să bea lapte înainte de a putea deveni buddha. Dar există două feluri de lapte. Ceea ce a băut Shakyamuni nu a fost

9*

lapte impur obișnuit, dar lapte-dharma pur. Cele trei boluri erau cele trei seturi de precepte. Și cele șase doamne erau cele șase paramitas. Când Shakyamuni a atins iluminarea, pentru că a băut acest lapte-dharma pur, a gustat din fructele buddhismului. A spune că Tathagata a băut amestecul lumesc de lapte de vacă impur și mirositor este culmea calomniei. Ceea ce este cu adevărat așa, sinele dharma indestructibil și lipsit de pasiune, rămâne pentru totdeauna liber de suferințele lumii. De ce ar avea nevoie de lapte impur pentru a-și potoli foamea sau setea?

Sutrele spun: „Acest bou nu trăiește în zonele înalte sau în zonele joase. Nu mănâncă cereale sau pleavă. Și nu paște cu vaci. Trupul acestui bou este de culoarea aurului lustruit." Bouul se referă la Vairocana.90 Datorită marii sale compasiuni pentru toate ființele, el produce în interiorul corpului său pur dharma laptele dharma sublim din cele trei seturi de precepte și șase paramita pentru a-i hrăni pe toți cei care caută eliberare. Laptele pur al unui astfel de bou cu adevărat pur nu numai că i-a permis lui Tathagata să dobândească buddheitatea, ci îi permite și oricărei ființe care îl bea să obțină o iluminare completă și fără excelență.

93

De-a lungul sutrelor, Buddha le spune mortais-ului că pot atinge iluminarea executând astfel de lucrări meritorii, cum ar fi construirea de mănăstiri, turnarea de statui, arderea de tămâie, împrăștierea florilor, aprinderea lămpilor eterne, exersarea în toate cele șase perioade91 ale zilei și ale nopții, plimbarea prin stupa92 ținând

posturi și închinare. Dar dacă privirea minții include toate celelalte practici, atunci astfel de lucrări ca acestea ar părea redundante.

Sutrele lui Buddha conțin nenumărate metafore. Deoarece mortaisul are minți superficiale și nu înțeleg nimic profund, Buddha a folosit materialul pentru a reprezenta sublimul. Oamenii care caută binecuvântări concentrându-se asupra lucrărilor externe în loc de cultivare internă încearcă imposibilul.

Ceea ce tu cali o manastire noi cali o sangharama, un loc de puritate. Însă oricine renunță la intrarea în cele trei otrăvuri și își păstrează pură porțile simțurilor sale, trupul și mintea curate, înăuntru și în exterior, construiește o mănăstire.

Turnarea statuilor se referă la toate practicile cultivate de cei care caută iluminarea. Forma sublimă a Tathagata nu poate fi reprezentată de metal. Cei care caută iluminarea își privesc trupurile ca pe fumace, Dharma ca pe foc, înțelepciunea ca măiestrie, iar cele trei seturi de precepte și șase paramitas ca tipar. Ei au mirosit și rafinat adevărata natură de Buddha în ei înșiși și

95

se toarnă în matriţa formată de regulile disciplinei. Acţionând în perfectă concordanță cu învățătura lui Buddha, ei creează în mod natural o asemănare perfectă. Corpul etern, sublim, nu este supus condițiilor sau decăderii. Dacă cauți Adevărul, dar nu înveți cum să faci o asemănare adevărată, ce vei folosi în locul lui?

Și a arde tămâie nu înseamnă tămâie materială obișnuită, ci tămâia Dharmei intangibile, care alungă murdăria, ignoranța și faptele rele cu parfumul său. Există cinci feluri de astfel de tămâie-dharma.93 Mai întâi este tămâia moralității, care înseamnă renunțarea la rău și cultivarea virtuții. În al doilea rând este tămâia meditației, care înseamnă a crede profund în Mahayana cu hotărâre neclintită. Al treilea este tămâia înțelepciunii, care înseamnă contemplarea corpului și a minții, în interior și în exterior. În al patrulea rând este tămâia eliberării, care înseamnă ruperea legăturilor ignoranței. Și al cincilea este tămâia cunoașterii perfecte, ceea ce înseamnă a fi mereu conștient și nicăieri obstrucționat. Aceste cinci sunt cele mai prețioase tipuri de tămâie și cu mult superioare a tot ceea ce are lumea de oferit.

Când Buddha a fost în lume, el le-a spus discipolilor săi să aprindă tămâie atât de prețioasă cu focul conștientizării, ca o ofrandă pentru buddha din cele zece direcții. Dar oamenii de astăzi nu înțeleg adevăratul sens al Tathagata. Ei folosesc o flacără obișnuită pentru a aprinde tămâie materială din lemn de santal sau tămâie și se roagă pentru o binecuvântare viitoare care nu se mai găsește.

97

Pentru împrăștierea florilor, același lucru este valabil. Aceasta se referă la rostirea Dharmei, împrăștierea florilor virtuții, pentru a-i ajuta pe ceilalți și a glorifica sinele real. Aceste flori ale virtuții sunt cele lăudate de Buddha. Ele durează pentru totdeauna și nu se

estompează niciodată. Și cine împrăștie astfel de flori culege binecuvântări infinite. Dacă crezi că Tathagata a însemnat ca oamenii să dăuneze plantelor tăindu-le florile, te înșeli. Cei care respectă preceptele nu rănesc niciuna dintre nenumăratele forme de viață ale cerului și pământului. Dacă răni ceva din greșeală, suferi pentru asta. Dar cei care încalcă intenționat preceptele rănind pe cei vii de dragul binecuvântărilor viitoare suferă și mai mult. Cum ar fi putut ei să lase binecuvântările pretinse să se transforme în tristețe?

Lampa eternai reprezintă conștientizarea perfectă. Asemanând iluminarea conștientizării cu cea a unei lămpi, cei care caută eliberarea își văd corpul ca lampă, mintea lor ca fitil, adăugarea disciplinei ca ulei și puterea înțelepciunii ca flacără. Aprinzând această lampă a conștientizării perfecte, ei risipesc orice întunericul și amăgirea. Și prin transmiterea acestei dharma altora, ei pot folosi o singură lampă pentru a aprinde mii de lămpi. Și pentru că aceste lămpi aprind, de asemenea, nenumărate alte lămpi, lumina lor durează pentru totdeauna.

99

wfsAя. fiяHi Ξ.жЛщ1—,' ^iй.
%<¡иfiinи Je;ж
cfiSf fi4 AfiM Mfi№ -féШ >1 P»I 1
*1даж< Và M жЙ >»>*Ī*Z“i —fii 1 4in
s. -^j$BίI -*· ÍÈ—-Ī-* l>II1 «
K*·3-£zh%% fé.zhi s Z'íί
a· T>L· ί^1J fiжi
0t/2*1Mifnì$1œÀBa
ig ■ fi ' ~J йVIй$!
J9A1 fi -жZ4;
"rrÎf >w" A1 fiá0ț sжfé H9 fi
fifi /e»1 ~fe^II
4 Ж Ж «'T*Ά.S ' 0
zHY < Ж¡íM fiм4 1ÿ$d
sЯiй < ІйfiMSi
JYÌJg. ü

Cu mult timp în urmă, a existat un buddha numit Dipamkara94 sau Aprins-lampi. Acesta era sensul numelui său. Dar proștii nu înțeleg metaforele lui Tathagata. Persistând în iluzii și agățându-se de material, ei aprind lămpi cu ulei vegetal de zi cu zi și cred că, luminând interioarele clădirilor, urmează învățătura lui Buddha. Ce prostie! Lumina eliberată de un buddha dintr-un curi95 dintre sprâncenele lui poate lumina nenumărate lumi. O lampă cu ulei nu este de ajutor. Sau crezi altfel?

Practicarea tuturor celor șase perioade din zi și din noapte înseamnă cultivarea constantă a iluminării printre cele șase simțuri și perseverența în orice formă de conștientizare. Niciodată să nu relaxezi controlul asupra celor șase simțuri este ceea ce înseamnă toate cele șase perioade.

În ceea ce privește plimbarea prin stupa, stupa este corpul și mintea ta. Când conștientizarea îți înconjoară corpul și mintea fără să te oprești, asta se numește plimbare în jurul unei stupa. Înțelepții de demult au urmat această cale către nirvana. Dar oamenii de astăzi nu

înțeleg ce înseamnă asta. În loc să privească înăuntru, ei insistă să se uite afară. Ei își folosesc corpurile materiale pentru a se plimba prin stupa materiale. Și ei țin la asta zi și noapte, epuizându-se în zadar și nefiind dozatoare de sinele lor adevărat.

Același lucru este valabil și pentru observarea unui post. Este inutil dacă nu înțelegi ce înseamnă asta cu adevărat. A rapid înseamnă a reglementa,

ιοί

pentru a-ți regla corpul și mintea astfel încât să nu fie distrase sau deranjate. Și a respecta înseamnă a susține, a susține regulile de disciplină conform Dharmei. Postul înseamnă să te păzești de cele șase atracții96 din exterior și de cele trei otrăvuri din interior și să te străduiești prin contemplație pentru a-ți purifica corpul și mintea.

Postul include și cinci feluri de alimente. În primul rând, este încântarea în Dharma. Aceasta este încântarea care rezultă din acționarea în conformitate cu Dharma. Al doilea este armonia în meditație. Aceasta este armonia corpului și a minții care rezultă din a vedea prin subiect și obiect. Al treilea este invocarea, invocarea lui buddha atât cu gura, cât și cu mintea. În al patrulea rând este hotărârea, hotărârea de a urmări virtutea fie că mergi, stând în picioare, șezi sau te culci.” Și al cincilea este eliberarea, eliberarea minții tale de contaminarea lumească. Aceste cinci sunt alimentele postului. Cu excepția cazului în care o persoană mănâncă aceste cinci alimente pure, greșește când crede că postește.

De asemenea, odată ce nu mai mâncați mâncarea amăgirii, dacă o atingeți din nou, vă întrerupeți postul. Și odată ce o rupi, nu culegi nicio binecuvântare din ea. Lumea este plină de oameni amăgiți care nu văd asta. Ei își răsfățesc trupul și mintea în orice fel de rău. Ei dau frâu liber pasiunilor lor și nu au nicio rușine. Iar când încetează să mănânce mâncare obișnuită, o caliesc în post. Ce absurd!

La fel este și cu închinarea. Trebuie să înțelegi

103

sensul și adaptarea la condiții. Semnificația include acțiunea și nonacțiunea. Cine înțelege asta urmează Dharma.

Închinarea înseamnă evlavie și smerenie. Înseamnă să vă venerați adevăratul sine și să vă umili iluzii. Dacă poți șterge dorințele rele și adăposti gânduri bune, chiar dacă nimic nu se vede, este închinare. O astfel de formă este forma sa reală.

Domnul97 a vrut ca oamenii lumești să se gândească la închinare ca exprimând smerenie și supunând mintea. Așa că le-a spus să-și prosterneze trupurile pentru a-și arăta reverența, să lase exteriorul să exprime interiorul, să armonizeze esența și forma. Cei care cred să cultive sensul interior și să se concentreze în schimb pe expresia exterioară nu încetează niciodată să se complacă în ignoranță, ură și rău, în timp ce se epuizează fără niciun rezultat. Pot să-i înșele pe alții cu ipostaze, să rămână nerușinați în fața înțelepților și

zadarnicii în fața mortaisului, dar nu vor scăpa niciodată de Roată și cu atât mai puțin vor obține vreun merit.

Dar Bathhouse Sutra98 spune: „Prin contribuția la îmbăierea călugărilor, oamenii primesc binecuvântări nelimitate”. Acesta ar părea a fi un exemplu de practică externă care a obținut merite. Cum se leagă acest lucru cu privirea minții?

Nu, scăldatul călugărilor nu se referă la spălarea a ceva tangibil. Când Domnul a predicat Sutra pentru băi, a vrut ca discipolii săi să-și amintească dharma spălării. Așa că a folosit o preocupare de zi cu zi pentru a-și transmite adevărata semnificație, pe care a exprimat-o în explicația sa despre meritul din șapte ofrande. Din acestea

105

șapte, primul este apă limpede, al doilea foc, al treilea săpun, al patrulea ați de salcie, al cincilea cenușă curată, al șaselea unguent și al șaptelea haina interioară.” El a folosit aceste șapte pentru a reprezenta alte șapte lucruri care curăță și sporește o persoană prin eliminarea iluziei și murdăriei unei minți otrăvite.

Prima dintre aceste șapte este moralitatea, care spăla excesul la fel cum apa limpede spală murdăria. În al doilea rând este înțelepciunea, care pénétrâte subiectul și obiectul, așa cum focul încălzește apa. În al treilea rând este discriminarea, care scapă de practicile rele, la fel cum săpunul scapă de murdărie. În al patrulea rând este onestitatea, care purifică iluziile, la fel cum mestecatul amonilor de salcie purifică respirația. A cincea este credința adevărată, care rezolvă toate îndoielile, la fel cum frecarea cenușii curate pe corp previne bolile. Al șaselea este răbdarea, care învinge rezistența și dizgrația, la fel cum unguentul moale pielea. Iar a șaptea este rușinea, care remediază faptele rele, așa cum haina interioară acoperă un trup urât. Aceste șapte reprezintă semnificația reală a sutrei. Când a rostit această sutră, Tathagata le-a vorbit adepților previzori ai Mahayanei, nu oamenilor cu mintea îngustă și cu vederi întunecate. Nu este de mirare că oamenii din zilele noastre nu înțeleg.

Baia este corpul. Când aprinzi focul înțelepciunii,

107

!S şi Æ ,Wffzk £! 3Φ # i »é±gД? DS Jt— ■Tl I f

ïÆ tft0/JI "nj LYAL4
Ш S > 1$Ш¿a
r< %.fàt!l И 0J
F »L·ÿbÆzh K
>L· ДlitA1 w
* „w'W*D tJSFo|
- Tr*&fm< •gf
ww•Ш 0/^7# go
&K tt pÀat w i§î«
/$£ Æ 33 tiZ I-Ш*ЭД'й
%. 0 J'zhL>Λ ikgL°
fà Ή ed$4a zK th

Ж® Ж Ж Иil ift f
/S'SH" i zh" oh , da!
S ?nj1 E^ί́te I
— <SJ« Λ ilÎS. PjÉ >ã
• L· _ —■* •f.” „CJ a”
tâH. edZ^l IBgДi
1$T Êp 1! aprins í¡s1R g!

încălzești apa pură a preceptelor și scalzi adevărata natură de Buddha din tine. Susținând aceste șapte practici, adaugi la virtutea ta. Călugării din acea epocă erau perspicace. Ei au înțeles sensul lui Buddha. Ei i-au urmat învățătura, și-au desăvârșit virtutea și au gustat din roadele budheității. Dar oamenii din zilele noastre nu pot înțelege aceste lucruri. Ei folosesc apă obișnuită pentru a spăla un corp fizic și cred că urmează sutra. Dar se înșală.

Adevărata noastră natură de Buddha nu are formă. Iar praful necazului nu are formă. Cum pot oamenii să folosească apa obișnuită pentru a spăla un corp intangibil? Nu va funcționa. Când se vor trezi? Pentru a curăța un astfel de corp trebuie să-l privești. Odată ce impuritățile și murdăria apar din dorință, ele se înmulțesc până te acoperă pe dinăuntru și pe dinafară. Dar dacă încerci să speli acest corp al tău, va trebui să freci până aproape că dispare înainte de a fi curat. De aici ar trebui să realizezi că a spăla ceva extern nu este ceea ce a vrut să spună Buddha.

Sutrele spun că cineva care îl invocă din toată inima pe Buddha este sigur că va renaște în Paradisul de Vest!00 Deoarece această ușă duce la buddheitate, de ce să caute eliberarea privind mintea?

Dacă ai de gând să-l invoci pe Buddha, trebuie să o faci corect. Dacă nu înțelegeți ce înseamnă invocarea, o veți face greșit. Și dacă o faci greșit, nu vei merge niciodată nicăieri.

лi®WZ ж& $ it § 1 zM' Ί -i Л*5 ' -Й i
ж>(?!oí&n.€ >j^B1
ж&'1?£ Pe Дc*» AXζ íg
M»Ù' /^p даЯIЖЙ
j|lMjggPPÍn »
я fa?>лЛ0 #1^T>!
IЙ <ÌPsK>L· Ж йп
J3 4>ж -^yl'
1"íΠ7Í the>L·M Zfc^r ?
Л 3'Ь®0B34>i® γ^íá
'L? MPi 'I ^ λ
й_м\^\ ж Д 1^ *>Jr
»Йo și >íí PcжNo
яда■È. í"2*λ í<даlt
Z >L· я Æ*Ά
II4lí 'i? ДI±X >e?
ж »t> IS fis
M ±-ffj"tí>1?'ffi
L - 5? XK 1 an TE/^7 íβж IJ

Buddha înseamnă conștientizare, conștientizarea corpului și a minții care împiedică apariția răului în oricare dintre acestea. Iar a invoca înseamnă a cali la minte, a cali constant la minte regulile disciplinei și a le urma cu toată puterea. Aceasta este ceea ce se înțelege prin invocare. Invocarea are de-a face cu gândirea și nu cu limbajul. Dacă folosești o capcană pentru a prinde pește, odată ce reușești poți uita capcana. Și dacă folosiți limbajul pentru a găsi sensul, odată ce îl găsiți, puteți uita limbajul.

Pentru a invoca numele lui Buddha trebuie să înțelegeți dharma invocării. Dacă nu este prezent în mintea ta, gura ta scandează un nume gol. Atâta timp cât ești tulburat de cele trei otrăvuri sau de gândurile despre tine, mintea ta amăgită te va împiedica să-l vezi pe Buddha și îți vei pierde doar efortul. Cântatul și invocarea sunt lumi separate. Cantarea se face cu gura. Invocarea se face cu mintea. Și pentru că invocarea vine din minte, se numește ușa către conștientizare. Cântarea este centrată în gură și apare ca sunet. Dacă te agăți de aparențe în timp ce cauți sens, nu vei găsi nimic. Astfel, înțelepții trecutului cultivau introspecția și nu vorbirea.

Această minte este sursa tuturor virtuților. Și această minte este șeful tuturor puterilor. Fericirea eternă a nirvanei vine din mintea în repaus. Renașterea în cele trei tărâmuri vine și din minte. Mintea este ușa către fiecare lume și mintea este vadul către celălalt țărm. Cei care știu unde este ușa nu își fac griji să ajungă la ea. Cei care știu unde este vadul nu-și fac griji să-l traverseze.

Oamenii pe care îi întâlnesc în zilele noastre sunt superficiali. Ei se gândesc la

III

»!< и E Л a'
íɛIЙ È s iâ жШ"1
1 ЯHÛ ? 15 Z дй
— η „И tí I /]>Èй^1
ffi'■—*—^~*~zd 2 »c>b şi
M.M И /^7W
* σταж F Ж1 %И
JAYT' Jl 1 ®Я0j 1
ΛL1 fE Жli И® Ж
Şi S Z>®.· ' 1>ù .
■53pg >L ? A1 {■1Æl '
ji ΛS ИS|-É$ FPLI -?κ
f f-I:0 Hls Ш4д£íííтè
:>U E ■
J 5zh s<Iж ^7<t
w Иié /3 IL» / 1 <MΛ ĺЕ · <
— Ã iil3 I Ж 1
și „*жж'
•ÏRÎ — Ξ^«d■1®Λ
M i 1 < w •йâJ

meritul ca ceva care are formă. Își risipesc bogăția și măcelează creaturi de pe uscat și pe mare. Ei se ocupă în mod prostesc să ridice statui și stupa, spunându-le oamenilor să strângă cherestea și

cărămizi, să dureze acest albastru și acel verde. Ei străini trupul și mintea, se rănesc și îi induc în eroare pe alții. Și nu știu suficient să le fie rușine. Cum vor deveni ei vreodată iluminați? Ei văd ceva tangibil și se atașează instantaneu. Dacă le vorbești despre lipsă de formă, ei stau acolo muți și confuzi. Lacomi de micile îndurări ale acestei lumi, ei rămân orbi la marea suferință a colțului. Astfel de discipoli se epuizează în zadar. Trecând de la adevărat la fals, ei nu vorbesc decât despre binecuvântări viitoare.

Dacă poți pur și simplu să concentrezi lumina interioară a minții tale și să vezi iluminarea ei exterioară, vei risipi cele trei otrăvuri și îi vei alunga pe cei șase hoți o dată pentru totdeauna. Și fără efort veți obține posesia unui număr infinit de virtuți, perfecțiuni și uși către adevăr. A vedea prin lumesc și a asista la sublim este la mai puțin de o clipi. Realizarea este acum. De ce să vă faceți griji pentru părul gri? Dar adevărata ușă este ascunsă și nu poate fi dezvăluită. M-am atins doar de privirea minții.

И3

NOTE

Textul chineză folosit pentru această traducere este o ediție din woodblock din dinastia Ch'ing care încorporează corecții ale erorilor evidente ale copistului în ediția standard a continuării dinastiei Ming Tripitaka. Гve a adăugat câteva corecții proprii, bazate în principal pe variante textuale găsite în versiunile Tunhuang, pentru care vezi Shoshitsu isho oyobi kaisetsu (Operele pierdute ale Bodhidharma) de la DT Suzuki. O traducere anterioară în limba engleză a Schimbului de practică (din Transmiterea lămpii) apare în Manualul lui Suzuki al budismului zen. De asemenea, în Zen Daum JC Cleary a publicat recent traduceri bazate pe edițiile Tunhuang ale Outline (din Records of Masters and Students ofthe Lanka) și Breakthrough Sermon (On Contemplating Mind).

ï. Cale. Când budismul a venit în China, Tao a fost folosit pentru a traduce Dharma și Bodhi. Acest lucru s-a datorat parțial pentru că budismul era privit ca o versiune străină a taoismului. În „Predica lui Bloodstream”, Bodhidharma spune: „Calea este zen”.

z. Pereți. După ce a sosit în China, Bodhidharma a petrecut nouă ani în meditație, înfruntând peretele de stâncă al unei peșteri de lângă Shaolin Tempie. Zidurile golului lui Bo-dhidharma leagă toate contrariile, inclusiv sinele și ceilalți, mortai și înțeleptul.

3. Patru. . . practici. Acestea sunt o variație a celor Patru Adevăruri Nobile: toată existența este marcată de suferință; suferința are o cauză; cauza poate fi pusă capăt; iar modalitatea de a-l aduce la capăt este Calea Nobilă în Octuple a vederilor strânse, a gândirii strânse, a vorbirii strânse, a acțiunii strânse, a traiului corect, a devotamentului strâns, a atenției strânse și a zenului strâns.

4. Calamitate . . . Prosperitate. Două zeițe, responsabile de noroc și, respectiv, de noroc. Ele apar în Capitolul Doisprezece din Sutra Nirvana.

5.   Trei tărâmuri. Echivalentul psihologic budist al cosmologicei brah-maniacale! lume triplă a bhur, bhuvah și svar, sau pământ, atmosferă și cer. Lumea triplă budistă include kamad-hatu, sau tărâmul dorinței – iadurile, cele patru continente ale lumii umane și animai și cele șase rai ale plăcerii; rupadhatu, sau tărâmul formei – cele patru ceruri ale meditației; si arupad-

bătu, sau tărâmul fără formă al spiritului pur – cele patru state goale sau imateriale. Împreună, cele trei tărâmuri constituie limitele existenței. În capitolul trei din Sutra Lotusului, cele trei tărâmuri sunt reprezentate de o casă care arde.

6.   Dharma. Cuvântul sanscrit dharma provine de la dhri, care înseamnă a ține și se referă la orice considerat a fi real, fie într-un sens provizoriu, fie într-un sens ultim. Henee, cuvântul poate însemna lucru, învățătură sau realitate.

7.   Şase virtuţi. Paramitas, sau mijloace pentru celălalt mal: caritate, moralitate răbdare, devotament, meditație și înțelepciune. Toate cele șase trebuie să fie practicate cu detașare de conceptele de actor, acțiune și beneficiar.

8.   Mintea. Un vers din Avatamsaka Sutra este parafrazat aici: „Cele trei tărâmuri sunt doar o singură minte”. Al șaselea patriarh Zen, Hui-neng, distinge mintea ca tărâm și natura ca domn.

9.   Buddhas. Budismul nu se limitează la un singur buddha. Recunoaște nenumărați Buddha. La urma urmei, toată lumea are natura de Buddha. Există un Buddha în fiecare lume, la fel cum există conștientizare în fiecare gând. Singura calificare necesară pentru buddheitate este conștientizarea completă.

10.   Fără. . . definiții. Absența definițiilor în transmiterea Dharmei este o piatră de încercare a budismului zen. Nu înseamnă neapărat fără cuvinte, ci, mai degrabă, fără restricții cu privire la modul de transmitere. Un gest este la fel de bun ca un discurs.

11.   Kalpa. Perioada de la crearea unei lumi până la distrugerea ei; un eon.

12.   Această minte este buddha. Acesta este budismul Mahayana pe scurt. Odată, un călugăr l-a întrebat pe Big Plum ce l-a învățat Matsu. Big Plum a spus: „Această minte este Buddha”. Călugărul a răspuns: „Astăzi Matsu învață Ceea ce nu este mintea ta, nu este Buddha”. La acest Big Plum a răspuns: „Lasă-l să aibă Acela care nu este mintea ta, nu este buddha. Γ11 rămâne cu Această minte este buddha.” Când a auzit această poveste, Matsu a spus: „Pruna este coaptă”. (Transmiterea lămpii, capitolul 7)

13.   Iluminarea. Bodhi. Mintea lipsită de amăgire se spune că este plină de lumină, ca și luna când nu mai este ascunsă de nori. În loc să sufere o altă renaștere, persoana iluminată atinge nirvana, deoarece iluminarea pune capăt karmei. Facultatea de auz

este mai primitiv, dar vederea este sursa obișnuită a omului de cunoaștere a realității; se folosește metaforele vizuale. Sutrele, totuși, vorbesc și despre lumi în care buddhas predau prin simțul smeli.

14. Nirvana. Primii traducători chinezi au încercat aproximativ patruzeci de cuvinte chineze înainte de a renunța în cele din urmă și a translitera pur și simplu acest cuvânt sanscrit, care înseamnă absența respirației. De asemenea, este definit ca singurul calm. Majoritatea oamenilor o echivalează cu moartea, dar pentru budiști nirvana înseamnă absența dialecticii pe care o reprezintă respirația. Potrivit lui Nagar-juna, „Ceea ce este, atunci când este supus karmei, samsara, este, atunci când nu mai este supus karmei, nirvana". (Madhyamika Shastra, capitolul 25, versetul 9)

15. Natura de sine. Svabhava. Ceea ce este în sine așa. Natura de sine nu depinde de nimic, fie cauzal, temporal sau spațial. Natura de sine nu are aparență. Corpul lui nu este un corp. Nu este un fel de ego și nu este un fel de substrat sau caracteristică care există în sau în afara fenomenelor. Natura de sine este goală de toate caracteristicile, inclusiv de vid, și totuși ea definește realitatea.

16. Invocă un Buddha. Invocarea include atât vizualizarea unui Buddha, cât și repetarea numelui unui Buddha. Obiectul obișnuit al unei astfel de devotații este Amitabha, Buddha Infinitului. Invocarea din toată inima a lui Amitabha îi asigură pe devoți de renaștere în Paradisul său de Vest, unde se spune că iluminarea este mult mai ușor de obținut decât în această lume.

17. Sutra. Însemnând șir, o sutră înșiră împreună cuvintele unui buddha.

18. Precepte. Practica budistă a moralității include o serie de interdicții: de obicei 5 pentru laici, aproape 250 pentru călugări și oriunde între 350 și 500 pentru călugărițe.

19. Vezi-ți natura. Fie că este numită natură de sine, natură buddha sau natură dharma, natura noastră este corpul nostru real. Este și corpul nostru fals. Trupul nostru real nu este supus nașterii sau morții, apariției sau dispariției, dar corpul nostru fals este într-o stare de schimbare constantă. Văzând natura noastră, natura noastră se vede pe sine, pentru că amăgirea și conștientizarea nu sunt diferite. Pentru o expunere a acestui lucru în limba engleză, a se vedea DT Suzuki's Zen Doctrine ofNo Mind.

20. Viață și moarte. Shakyamuni a plecat de acasă pentru a găsi o cale de ieșire din runda nesfârșită de lupte și moarte. Oricine îl urmează pe Buddha trebuie să facă același lucru. Când era timpul să transmită haina și castronul liniei zen, Hung-jen, al cincilea patriarh zen, și-a reunit discipolii.

„7

și le-a spus: „Nimic nu este mai important decât viața și moartea. Dar în loc să cauți o cale de ieșire din Marea Vieții și Morții, îți petreci tot timpul căutând modalități de a câștiga merite. Dacă ești orb față de propria ta natură, la ce folosește meritul? Folosește-ți înțelepciunea, natura prajna a propriei tale minți. Toți voi, scrieți-mi o poezie.” (Sutra celui de-al șaselea patriarh, capitolul unu)

zi. Canon de doisprezece ori. Cele douăsprezece diviziuni ale scripturilor recunoscute de budismul Mahayana. Aceste diviziuni, care au fost făcute pentru a separa diferite subiecte și forme literare, includ sutre, predici ale lui Buddha; geyas, repetiții în versuri ale sutrelor; gathas, cântece și poezii; nidanas, narațiuni istorice; jatakas, povești ale unor buddha anteriori; itivrittakas, povești ale vieților anterioare ale discipolilor; adbhuta-dharma, miracolele lui Buddha; avadana, alégorii; upadesa, discuții de doctrină; udana, declarații de doctrină nesolicitate; vaipulya, discursuri extinse; și vyakarana, profeții ale iluminării.

22. Roata Nașterii și Morții. Runda nesfârșită a renașterii din care scapă numai buddha.

23. Steaua bună. În capitolul treizeci și trei din Sutra Nirvana, se spune că Stea Bună este unul dintre cei trei fii ai lui Shakyamuni. Și, ca și fratele său Rabula, s-a călugărit. În cele din urmă, a putut să recite și să explice întreaga literatură sacră a timpului său și a crezut că a atins nirvana. De fapt, el ajunsese doar în al patrulea cer dhyana în tărâmul formei. Și când suportul karmic pentru o astfel de realizare s-a terminat, el a fost transpus trupesc în iadul suferinței fără sfârșit.

24. Sutre sau șastre. Sutrele sunt discursurile lui buddha. Shastra-urile sunt discursurile discipolilor proeminenți.

25. Alb din negru. O referință la încercarea de a vedea budismul ca confucianism sau taoism, declanșată de eseul lui Hui-lin pe acest subiect, scris în 435, în care a numit confucianismul și budismul la fel de adevărate și în care a negat funcționarea karmei după moarte.

26. Diavolii. Budiștii, la fel ca adepții altor credințe, recunosc o categorie de ființe al cărei unic scop este să-i îndepărteze pe potențialii Buddha. Aceste legiuni de diavoli sunt conduse de Mara, pe care Buddha a învins-o în noaptea iluminării sale.

27. Karma. Echivalentul moral al legii fizice a cauzei și efectului, karma include acțiuni ale corpului, gurii și minții. Toate astfel de acțiuni se rotesc pe Roata Renașterii și provoacă suferință. Chiar și atunci când o acțiune este bună, totuși întoarce Roata. Scopul practicii budiste

este a scăpa de Roată, a pune capăt karmei, a acționa fără a acționa, nu a obține o renaștere mai bună.

28. Skandhas. Sanscrită pentru constituenții minții sau ai corpului mental, formă, senzație, percepție, impuls și conștiință.

29. Samsara. Sanscrită pentru floră constantă, runda mortalității, fluxul fără sfârșit de naștere și moarte.

30. Tathagata. Un nume pentru un Buddha; numele prin care un buddha se referă la sine. Un buddha este conștient. Un tathagata este manifestarea unui Buddha în lume, corpul său de transformare, spre deosebire de corpul său de recompensă sau corpul său real. Un tathagata învață Dharma.

31. Patru elemente. Cei patru constituenți ai întregii materie, inclusiv corpul material: pământ, apă, foc și aer.

32. Kashyapa. Numit și Mahakashyapa, sau Marele Kashyapa. El a fost unul dintre cei mai importanți discipoli ai lui Buddha și este creditat că a devenit primul patriarh Zen din India. Când Buddha a ridicat o floare, Kashyapa a zâmbit ca răspuns și a început transmiterea minții zen.

33. Bodhisattva. Idealul Mahayana. Bodhisattva își leagă propria eliberare de cea a altor ființe, în timp ce arhat, idealul Hinayana, se preocupă să-și caute propria mântuire. În loc să micșoreze mintea în neant, așa cum face arhatul, bodhisattva o extinde la infinit. Acest lucru se datorează faptului că el realizează că toate ființele au aceeași natură de Buddha.

34. Spirite, demoni sau ființe divine. Spiritele sunt ființe fără trup. Demonii includ diferiți zei ai cerului (devas), ai mării (nagas) și ai pământului (yakshas). Ființele divine includ Indra, stăpânul celor treizeci și trei de ceruri și Brahma, stăpânul creației.

35. Un buddha, o dharma sau un bodhisattva. Aceste trei constituie Refugiul Budist sau Tripla Bijuterie. O dharma este învățătura unui Buddha. Cei care urmează o astfel de învățătură constituie ordinul călugărilor sau, în tradiția Mahayana, bodhisattva.

36. Zen. Prima dată folosit pentru a translitera dhyana, termenul sanscrit pentru meditație. Bodhidharma este creditată cu eliberarea zen-ului de perna de meditație, folosind termenul în schimb cu referire la mintea de zi cu zi, directă, mintea care stă fără să stea și care acționează fără a acționa.

37. Mii de sutre și șastre. Un catalog al Canonului budist chinez, sau Tripitaka, realizat la începutul secolului al VI-lea, enumeră 2.213 lucrări distincte, dintre care aproximativ 1.600 erau sutre. Multe sutre au

au fost adăugate la Tripitaka de atunci, dar și mai multe s-au pierdut. Canonul prezent include 1.662 de lucrări.

38. Trupul și mintea. Corpul a patru elemente și mintea a cinci agregate desemnează sinele în general, dar Bodhidharma se referă la sinele buddha.

39. Raiul și clopoțelul. Budiștii recunosc patru ceruri de formă, care sunt împărțite în șaisprezece până la optsprezece ceruri și patru de lipsă de formă. În partea opusă a Roții se află opt iaduri fierbinți și opt iaduri reci, fiecare dintre ele având patru iaduri adiacente. Există, de asemenea, o serie de iaduri speciale, cum ar fi iadul întunericului nesfârșit și a suferinței fără sfârșit.

40. Fanatici. Printre adepții diferitelor secte de religii budiste și non-budiste, cei mai supuși denigrației ca fanatici au fost cei care s-au angajat în asceză și auto-tortură sau care au urmat litera și nu spiritul Dharmei.

41. Iluminare fără excelență, completă. Anuttara-samyak-sambodhi. Scopul bodhisattvalor. Vedeți începutul Sutrei diamantului.

42. Shakyamuni. Shakya era numele clanului lui Buddha. Muni înseamnă sfânt. Numele lui de familie era Gautama, iar numele personal era Siddhar-tha. Datele exacte date pentru el variază, dar consensul este de la 557 la 487 î.Hr. sau cam în jur.

43. Ananda. cumnatul lui Shakyamuni. S-a născut în noaptea Iluminării lui Buddha. Douăzeci și cinci de ani mai târziu a intrat în Ordin ca însoțitor personal al lui Buddha. După Nirvana lui Buddha, el a repetat din memorie predicile lui Buddha la Primul Sinod.

44. Arhat. A se elibera de renaștere este scopul adepților Hina-yana, sau Micul Vehicul. Dar, în timp ce un arhat este dincolo de pasiune, el este și dincolo de compasiune. El nu realizează că toți morții au aceeași natură și că nu există buddha decât dacă toată lumea este un buddha.

45. Icchantikas. O clasă de ființă preocupată atât de exclusiv de satisfacția senzuală, încât credința religiilor le depășește. Ei încalcă poruncile și refuză să se pocăiască. O traducere chineză timpurie a Sutrei Nirvana a negat că icchantikas poseda natura buddha. Întrucât interdicția budistă împotriva uciderii este menită să prevină uciderea oricărei persoane capabile să devină Buddha, uciderea icchantikas a fost, cel puțin în teorie, considerată a fi fără vină. O traducere ulterioară a Sutrei Nirvana, totuși, a rectificat această noțiune, afirmând că până și icchantikas au natura buddha.

46. Ordine inferioare de existență. Fiare, fantome flămânde și suferinzi în iad.

47· Rade-le pe cap. Când Shakyamuni a părăsit palatul tatălui său în mijlocul nopții pentru a-și începe căutarea iluminării, și-a tăiat părul până la umeri cu sabia. Părul scurt care a rămas a format bucle în sensul acelor de ceasornic care nu au mai necesitat tăierea niciodată. Mai târziu, membrii Ordinului Budist au început să-și radă capul pentru a se distinge! ei înșiși din alte secte.

48. Puterea spirituală s. Budiștii recunosc șase astfel de puteri: capacitatea de a vedea toate formele; capacitatea de a auzi toate sunete; capacitatea de a cunoaște gândurile altora; capacitatea de a

cunoaște existențele anterioare ale sinelui și ale altora; capacitatea de a fi oriunde sau de a face orice după bunul plac; și capacitatea de a cunoaște sfârșitul renașterii.

49. Douăzeci și șapte de patriarhi. Kashyapa a fost primul patriarh al liniei Zen. Ananda a fost al doilea. Prajnatara a fost a douăzeci și șaptea, iar Bodhidharma a douăzeci și opta. Bodhidharma a fost și primul patriarh zen din China.

50. Amprenta. O amprentă pentru că transmiterea minții zen lasă o strălucire perfectă, care poate fi întotdeauna verificată față de lucrul real și care necesită la fel de mult timp și scoate la fel de mult sunet ca și aplicarea unui sigiliu.

51. Mahayana. Maha înseamnă grozav, iar yana înseamnă vehicul. Forma predominantă de budism în Asia de Nord, Centrală și de Est. Theravada (Învățătura bătrânilor) este forma predominantă în Asia de Sud și de Sud-Est. Termenul Hinayana este folosit și pentru a se referi la Theravada.

52. Atomi. Primii sarvastivadini budiști au recunoscut particule subatomice numite parama-anu care pot fi cunoscute doar prin meditație. Șapte dintre aceste particule alcătuiesc un atom, iar șapte atomi alcătuiesc o moleculă, care este perceptibilă doar de ochii unui bodhisattva. Sarvastivadinii au susținut că corpul unei persoane este format din 84.000 de astfel de atomi (numărul 84.000 a fost adesea folosit pentru a însemna nenumărați).

5 3. Vehicul grozav. Mahayana. Mintea. Doar mintea te poate lua

pretutindeni.

54. Şase simţuri. Vederea, auzul, smeli, gust, atingere și gândire.

55. Cinci agregate. Cele cinci skandha, sau constituenți ai minții: formă, senzație, percepție, impuls și conștiință.

56. Zece direcții. Cele opt puncte ale busolei, plus zénitul și nadirul.

57. Arhats stau pe loc. Arhatul obține cel de-al patrulea și ultimul fruct al budiștilor Hinayana, eliberarea de pasiune, prin cultivarea liniștii.

58. Plecând de acasă. Așa cum a făcut Shakyamuni pentru a căuta iluminarea. Henee, să devii călugăr sau călugăriță.

59. Locul iluminării. Bodhimandala. Centrul fiecărei lumi, unde toți buddha ajung la iluminare. Termenul se referă și la un templu budist.

60. Loc nelocuit. Unul potrivit pentru cultivarea spirituală.

61. Calea de Mijloc. Calea care evită realismul și nihilismul, existența și inexistența.

62. Adevărata viziune. Calea Nobilă în Octuple a lui Buddha începe cu viziunea adevărată, care are scopul de a sparge amăgirea sau ignoranța, prima dintre cele douăsprezece verigi ale Lanțului Karmei: amăgire, impuls, conștiință, nume și formă, organe de simț, contact, senzație, dorință, apucare, existență, naștere, îmbătrânire și moarte. Primele două se referă la existența anterioară, ultimele două la următoarea.

63. Samadhi. Scopul meditației. Samadhi este sanscrită pentru o minte nedistratată, un șarpe într-un tub de bambus.

64. Nuanțe Pive. Skandha-urile sau agregatele, constituenții personalității care eclipesc sinele real: formă, senzație, percepție, impuls și conștiință.

65. Începutul nirvanei. Nirvana nu este definitivă până când corpul nu este lăsat în urmă.

66. Asigurarea că nu renaște. Întruchiparea nirvanei.

67. Țara-Buddha. Un tărâm transformat de prezența unui Buddha de la murdărie la puritate: henee, o țară curată. Vezi ultima secțiune a Capitolului Unu din Sutra Vimilakirti.

68. Pluta. Buddha compară învățăturile sale cu o plută care poate fi folosită pentru a traversa Râul Renașterii Nesfârșite. Dar odată ce și-a îndeplinit scopul, pluta este inutilă. Nu mai este o plută.

69. Zeiță. . . băiat de grajd. Zeița apare în capitolul șapte din Sutra Vimilakirti. Băiatul de grajd poate fi un referencé pentru Chandaka, mirele lui Shakyamuni. Dacă este, nu sunt familiarizat cu povestea.

70. Intrări Tivelve. Cele șase organe și cele șase simțuri.

71. Trei lansări. Eliberarea de amăgire, mânie și lăcomie se află prin cele trei uși către eliberare: fără sine, fără formă și fără dorință.

72. Wutou și futzu. Un anestezic este extras din futzu, rădăcinile secundare care cresc din rădăcina de bază a wutou (Aconitum sau călugări-glugă). Rădăcinile secundare nu se dezvoltă până în al doilea an al plantei.

73. Trei corpuri. Nirmanakaya (Shakyamuni), sambhogakaya (Amitabha) și dharmakaya (Vairocana).

74. Marea Iluminare a avut loc în Himalaya. Iluminarea lui Buddha nu a avut loc în Himalaya, ci în statul indian antic Magadha, la sud de Nepal. Într-o existență anterioară, totuși, Buddha a trăit în Himalaya ca un ascet. Nu, prin legarea vieților anterioare ale lui Buddha, afirmația este adevărată.

75. O persoană poate extinde Calea. Calea nu poate în mare măsură o persoană. O declarație a lui Confucius. (Analecte, capitolul 15)

76. Înțelepciunea perfectă. Aceasta este o parafrază a liniei de deschidere a Sutrei Inimii, unde bodhisattva este Avalokitesvara și unde înțelepciunea perfectă, sau prajnaparamita, nu este înțelepciune, deoarece înțelepciunea perfectă este „a mers, a depășit, a depășit complet” categoriile de spațiu și timp, ființă și neființă.

77. Pur și necurat. Pentru un discurs extins despre acestea, vezi Awakening of Faith in the Mahayana, a lui Ashvagh-osa, unde purul și impurul sunt numite iluminare și non-iluminare.

78. Sutra celor zece etape. . . Sutra Nirvana. Când traducerile acestor două sutre au apărut pentru prima dată la începutul secolului al V-lea, ele au avut un efect profund asupra dezvoltării budismului în China. Printre învățăturile lor se numără universalitatea naturii buddha și natura eternă, veselă, personală și pură a nirvanei. Până atunci, doctrina vidului predată de sutrele prajnaparamita dominase budismul chinez. Sutra celor zece etape, care detaliază etapele prin care trece un bodhisattva în drumul său către buddhitate, este o versiune a unui capitol cu același titlu din Avatamsaka Sutra.

79. Şase organe de simţ. Ochii, urechile, nasul, limba, pielea și mintea.

80. Șase feluri de conștiință. Varietățile de conștiință asociate cu vederea, auzul, mirosul, gustul, atingerea și gândirea. Lankava-tara sparge gândirea în înțelegere, discriminare și (tatha-gata-) memorie pentru un total de opt forme de conștiință.

81. Şase state de existenţă. Varietățile de bază ale existenței prin care ființele se mișcă, fie gând după gând, fie viață după viață, până când ajung la iluminare și scapă de roata suferinței. Suferința pe această roată este relativă. Zeii din rai duc în mare parte vieți fericite, în timp ce cei care suferă din iad trec din durere în durere. Demonii și oamenii suferă mai mult decât zeii, dar mai puțin decât fantomele și fiarele înfometate.

82. Practică adevărată. Practică care duce direct la iluminare, spre deosebire de practica care duce la o altă etapă de practică. Nicio practică adevărată se referă la a privi mintea.

83. Zece fapte bune. Acestea includ evitarea celor zece fapte rele, și anume, uciderea, furtul, adulterul, minciuna, calomnia, blasfemia, bârfa, avariția, mânia și susținerea opiniilor false.

84. Cinci precepte. Acestea sunt pentru budiștii laici. Sunt ordonanțe împotriva crimei, furtului, adulterului, minciunii și intoxicației.

85. Trei asankhya kalpa. Un univers este marcat de trei faze: crearea, durata și distrugerea. Fiecare durează nenumărate kalpas (asankhya). O a patra fază de vid între universuri nu este inclusă aici, deoarece nu conține greutăți.

86. Vârsta finală. Prima perioadă a erei lui Buddha durează 500 de ani, după care înțelegerea doctrinei corecte începe să scadă. A doua perioadă durează 1.000 de ani, timp în care înțelegerea doctrinei scade și mai mult. A treia și ultima perioadă, a cărei durată este nedeterminată, este martoră la eventuala dispariție a mesajului unui bud-dha. O altă versiune atribuie 500 de ani fiecăreia dintre cele trei perioade.

87. Trei seturi de precepte. Există cinci pentru budiștii laici obișnuiți, opt pentru membrii mai devotați ai laicilor și zece pentru călugări și călugărițe începători. Primele cinci sunt ordonanțe împotriva crimei, furtului, adulterului, minciunii și intoxicației. La aceste cinci se adaugă ordonanțe împotriva podoabei corporale (ghirlande, bijuterii și parfum), confortului corporal (paturi moi) și supraalimentării (mâncat după masa de prânz). Iar la aceste opt se adaugă ordonanțe împotriva bucuriei de divertisment și a posesiei de slab. Aceste trei seturi sunt rezumate de cele trei jurăminte. Jurământul de a evita răul este făcut de toți credincioșii. Jurământul de a cultiva virtutea este făcut de credincioșii laici mai devotați. Și jurământul de a elibera toate ființele este făcut de toți călugării și călugărițele.

8 8. Paramitas. . . înseamnă spre celălalt mal. Cele șase paramitas încep cu

caritate și procedați prin moralitate și răbdare, devotament și meditație către înțelepciune. Asemănând paramitas cu o barcă care transportă oamenii pe celălalt mal, budiștii văd caritatea ca un gol fără de care o barcă nu poate pluti: moralitatea ca chilă, răbdarea carena, devotamentul catargului, meditația vela și înțelepciunea. motocultorul.

89. Lapte . . . terci. După ce s-a implicat în practici ascetice timp de câțiva ani fără niciun rezultat, Shakyamuni și-a rupt postul bând acest pahar de lapte oferit de Nandabala, fiica unui căpetenie de vaci. După ce a băut-o, s-a așezat sub un copac și s-a hotărât să nu se ridice până nu va fi atins iluminarea.

90. Vairocana. Marele Soare Buddha, care întruchipează sinele dharma sau adevăratul corp al lui Buddha. Ca atare, Vairocana este figura centrală în panteonul celor cinci dhyani buddha, care include Akshobhya în est, Ratnasambhava în sud, Amitabha în vest și Amogasiddhi în nord.

91. Şase perioade. Moming, amiază, după lună, seara, miezul nopții și preda wn.

92. Stupas. O stupa este o movilă de pământ sau orice structură ridicată peste rămășițele, bazele sau scripturile unui Buddha. Plimbarea în jurul stupelor se face în sensul acelor de ceasornic, cu umărul drept întotdeauna îndreptat spre stupa.

93. Cinci feluri de. . . tămâia. Acestea corespund celor cinci atribute ale corpului unui tathagata.

94. Dipamkara. Shakyamuni l-a întâlnit pe Dipamkara Buddha la sfârșitul celui de-al doilea asankhya kalpa și i-a oferit cinci lotuși albaștri. Dipamkara a prezis apoi viitoarea budheitate a lui Shakyamuni. Astfel, Dipamkara apare ori de câte ori un buddha predică Dharma Sutrei Lotusului.

95. Curi. Unul dintre cele treizeci și două de semne de bun augur ale unui Buddha este un curi între sprâncenele lui care emite raze de lumină.

96. Şase atracţii. Acela de care se atașează cele șase simțuri.

97. Doamne. O traducere a lui bhagavan, una dintre cele zece maree ale unui Buddha. Traducerea în chineză îl face o onorat de tvorld.

98. Sutra pentru băi. Tradus de An Shih-kao la mijlocul secolului al II-lea. Această sutră scurtă relatează meritul dobândit prin furnizarea de facilități de scăldat pentru călugări.

99. Îmbrăcăminte interioară. Una dintre cele trei haine de reglementare ale unui călugăr. Îmbrăcămintea interioară este wom pentru a proteja împotriva dorinței. Roba cu șapte petice este wom pentru a proteja împotriva furiei. Și halatul de adunare cu douăzeci și cinci de petice este o femeie pentru a proteja împotriva amăgirii.

100. Paradisul de Vest. Numit și Țara Pură. Acest pământ este prezidat de Amitabha, unul dintre cei cinci buddha dhyani și cel asociat cu Occidentul. Invocarea din toată inima a lui Amitabha îi asigură pe devotul renașterii în Țara lui Pură, care este descrisă ca fiind la milioane de kilometri distanță și nu foarte departe. Odată renăscuți acolo, devotații nu au probleme în a înțelege Dharma și a obține eliberarea.

NE

Design de David Bullen Typeset în Mergenthaler Sabon de Wilsted & Taylor

Imprimat de Maple-Vail pe hârtie fără acid

NENASCUT

Viața și Învățăturile Maestrului Zen Banhei

Tradus și cu o introducere de Norman Waddell

NOOI SI APA

O colecție de discuții a maestrului zen Bassui

Tradus de Arthur Braverman

LUNA ÎN PICĂRĂ DE ROUĂ

Scrieri ale maestrului zen Dôgen Editat de Kazuaki Tanahashi

SOARE LA MIEZUL NOPTEI

Poezii și predici de Muso Soseki Traducere de WS Merwin și

Sôiku Shigematsu

Introducere de W S. Merwin

BUDISM ȘI ZEN

De Nyogen Senzaki și

Ruth Strout McCandless

Cuvânt înainte de Robert Aitken

ZEN ÎN AMERICA

Profilurile celor cinci profesori

De Helen Tworkov

Cărțile North Point au legături seum și sunt tipărite pe hârtie fără acid.

North Point Press

850 Talbot Avenue

Berkeley, California

94706

Design jachetă: David Bullen

M ' '